

درس ها از ایمان

بررسی کتابشناختی کتاب Lições de Fé اثر
EJ Wagoner. و AT Jones

پیشگفتار

نزدیک به پایان قرن گذشته، خداوند از طریق کشیش EJ Wagoner و AT Jones به SDA پیام داد. این پیام در مجمع عمومی سال 1888 که در مینیاپولیس برگزار شد و همچنین در دهه پس از آن برجسته شد.

وایت آن را آغاز فریاد بلند سومین فرشته دانست که تمام زمین را با شکوه خود روشن می کند. فریاد بلند مثل آتش سوزی گسترش می یابد. اما چه اتفاقی افتاد؟ این واقعیت که ما هنوز منتظر بازگشت عیسی هستیم، یک قرن بعد، شاهد ترسناکی است که نشان می دهد نور پذیرفته نشده است.

در سال 1895 ای. وایت هشدار داد که کسانی که پیام آوران مسیحی و پیامی که آنها آورده بودند را رد کردند، مسیح را رد کردند. برخی گفته اند: "این فقط هیجان است"، نه روح القدس، و نه بارش باران آخر آسمانی. قلب هایی پر از بی ایمانی بودند که از روح تغذیه نمی کردند. در سال 1901 او نوشت که به دلیل نافرمانی، ما باید سالهای زیادی اینجا در این دنیا بمانیم. (انجیل 505) از آن زمان، بیش از 100 سال می گذرد. امروز نگرش ما نسبت به پیام عدالتی که خدا از طریق کشیشان واگنر و جونز فرستاد، چیست؟ آیا ما در برابر این نور مقاومت می کنیم؟ آیا ما حداقل می دانیم این در مورد چیست؟ در «شهادت به وزیران» صفحه 91 آمده است که این شبانان با پیامی گرانبها فرستاده شده اند. در همین فصل (صفحه 96) این سؤال مطرح می شود که پیامی که خداوند به آنها داده تا چه زمانی رد می شود؟ ما بر این باوریم که نوری که خداوند از طریق این شبانان عطا کرد سال ها ناشناخته مانده است. اما اکنون بار دیگر خداوند روح القدس خود را فرستاده تا این نور را برای ما بیاورد. در هر کتابفروشی کلیسا (ایالات متحده آمریکا)، کتابهای کشیش واگنر امروز در دسترس است: مسیح و عدالت او و مژده. هدف ما از این کتاب این است که بیشتر مطالب آنها را در دسترس قرار دهیم. خداوند نور فرستاده است تا قدرت شیطان را در زندگی بشکنند و عدالت پایدار بیاورد. بیایید با دلهای سرشار از اعتماد به عیسی درخواست کنیم تا بتوانیم از روح او بنوشیم و نوری را که سراسر زمین را با جلال آن روشن خواهد کرد، با شادی دریافت کنیم.

جان و الورا فورد - 1/11/1977 - انتشار اصلی توسط: Pacific Union College Press (CA)

فهرست مطالب

- 1 زندگی بر اساس ایمان 70
- 2 درس های ایمان 51
- 3 کلام وفادار 12
- 4 آیا تو شرور هستی؟ 82
- 5 انجیل ابدی 33

- 14..... شریعت و ایمان -
- 55..... فیض یا گناه -
- 17..... وعده های لایتغیر خداوند -
- 38..... با روح قدم بردارید -
- 79..... بی عیب و نقص باشید -

- 1 زندگی با ایمان

«عادلان به ایمان زندگی خواهند کرد» (رومیان، 1:17)
این بیان خلاصه آنچه رسول می خواهد در مورد انجیل توضیح دهد. انجیل قدرت خدا برای نجات است، اما فقط «برای هر که ایمان دارد» در

انجیل عدالت خدا را آشکار می کند. عدالت خدا قانون کامل خداست که چیزی جز رونویسی اراده عادلانه او نیست. هر بی عدالتی گناه یا تخطی از قانون است. انجیل داروی خدا برای گناه است. بنابراین، کار او باید این باشد که انسان ها را با شریعت هماهنگ کند - یعنی اعمال قانون عادلانه در زندگی آنها تجلی یابد. اما این کاملاً یک کار ایمانی است - عدالت خدا "از ایمان تا ایمان" کشف می شود - ایمان در آغاز و ایمان در پایان، همانطور که نوشته شده است: "عادل با ایمان زندگی خواهد کرد". این امر در همه زمان ها از زمان سقوط انسان وجود داشته است. و تا زمانی که اولیای خدا نام او را بر پیشانی خود ننویسند و او را همانگونه که هست ببینند، ادامه خواهد داشت. رسول نقل قول را از حقوق گرفت. (2: 4) اگر پیامبران او را نازل نکرده بودند، اولین مسیحیان نمی توانستند او را بشناسند، زیرا آنها فقط عهد عتیق را داشتند. گفتن این که در زمان های قدیم انسان ها فقط تصور ناقصی از ایمان داشتند، معادل این است که بگوییم در آن زمان ها هیچ مرد صالحی وجود نداشت. اما پولس به ابتدا باز می گردد و نمونه ای از ایمان نجات دهنده را ذکر می کند. می گوید: "با ایمان هابیل قربانی بزرگتر از قابیل به خدا تقدیم کرد و به وسیله آن شهادت داد که عادل است" (عبرانیان 11: 4) همچنین درباره نوح می گوید که با ایمان بود که کشتی را ساخت که خانه اش در آن نجات یافت، «به وسیله آن ایمان جهان را محکوم کرد و وارث عدالتی شد که از ایمان است» (عبرانیان 11: 7). این ایمان به مسیح بود، زیرا ایمان نجات بخش بود، و باید به نام عیسی می بود، «زیرا هیچ نام دیگری در زیر آسمان به مردم داده نشده است تا بتوانیم به وسیله آن نجات پیدا کنیم» (اعمال رسولان 4: 12) بسیاری به دنبال این هستند که زندگی مسیحی را با قدرت ایمانی که زمانی که نیاز خود را برای بخشش برای گناهان زندگی گذشته خود درک کردند، اعمال کنند. آنها می دانند که فقط خدا می تواند گناهان را ببخشد، و او این کار را از طریق مسیح انجام می دهد، اما تصور می کنند که روزی این روند را آغاز کرده اند، اکنون باید مسیر را با قدرت خود ادامه دهند. ما می دانیم که بسیاری این ایده را دارند. ما می دانیم اولاً به این دلیل که از برخی شنیده ایم، و ثانیاً به این دلیل که انبوهی واقعی از مسیحیان ادعا شده وجود دارند که کار قدرتی را آشکار می کنند که به هیچ وجه برتر از ظرفیت خودشان نیست. اگر در مجامع اجتماعی چیزی برای گفتن وجود داشته باشد، علاوه بر فرمول مکرر «می خواهم مسیحی باشم، تا بتوانم نجات پیدا کنم»، چیزی نیست جز تجربه گذشته آنها، لذتی که وقتی برای اولین بار ایمان آوردند، تجربه کردند. آنها از لذت زندگی برای خداوند و راه رفتن با او با ایمان چیزی نمی دانند و هر که به او اشاره می کند به زبانی صحبت می کند که برای آنها عجیب به نظر می رسد. اما رسول قطعاً این مضمون ایمان را به عنوان تسری به همان ملکوت جلال در تصویر پایانی که در ادامه می آید ارائه می کند: «به ایمان خون بدون دیدن مرگ ترجمه شد و یافت نشد، زیرا خدا او را گرفت. و قبل از اینکه او را بگیرند، شهادت داد که خدا را خشنود کرده است. اما بدون ایمان، رضایت خدا غیرممکن است. زیرا کسی که نزد خدا می آید باید ایمان بیاورد که او وجود دارد و او پاداش کسانی است که او را می جویند.» (عبرانیان 11: 5 و 6).

توجه داشته باشید که از چه استدلالی برای نشان دادن اینکه خون با ایمان رهبری شد، استفاده می شود: خون با خدا راه می رفت و شهادت را برای خشنود ساختن خدا داشت. اما بدون ایمان نمی توان خدا را راضی کرد. همین برای اثبات مطلب فوق کافی است. بدون ایمان، هیچ عملی که نمی توانیم انجام دهیم رضایت خداوند را برآورده می کند. بدون ایمان، بهترین کاری که انسان می تواند انجام دهد، بی نهایت با تنها هنجار معتبر، که عدالت کامل خداوند است، فاصله دارد. ایمان در هر کجا که باشد چیز خوبی است، اما بهترین ایمان به خدا برای برداشتن بار گناهان گذشته، هیچ کس را سودی نخواهد داشت، مگر اینکه تا پایان زمان آزمایش خود، به طور روزافزون به حضور خود ادامه دهد.

ما شنیده ایم که خیلی ها بیان می کنند که انجام کارهای خوب برایشان چقدر دشوار است. زندگی مسیحی آنها یکی از نامطلوب ترین زندگی ها بود که تنها با شکست مشخص شد، و آنها وسوسه شدند که تسلیم دلسردی شوند. تعجب آور نیست که آنها دلسرد شوند، زیرا شکست مداوم است

می تواند هر کسی را دلسرد کند شجاع ترین سرباز در کل جهان اگر در هر نبردی شکست بخورد، ناامید می شود. شنیدن اظهار تاسف از این افراد مبنی بر کاهش اعتماد به نفسشان سخت نخواهد بود. روح‌های بیچاره، اگر فقط می‌توانستند کاملاً اعتماد خود را از دست بدهند، و آن را کاملاً در اختیار کسی بگذارند که قادر به نجات است، شهادت دیگری برای دادن دارند! سپس آنها «به واسطه خداوند عیسی مسیح در خدا شکوه خواهند کرد.» رسول می فرماید: «همیشه در خداوند شاد باشید، باز هم به شما می گویم: شاد باشید.» (فیلسی. 4:4) کسی که در خدا شادی نمی کند، حتی در هنگام وسوسه و مصیبت، با نبرد نیک ایمان نمی جنگد. شما در حال نبرد غم انگیز اعتماد به نفس و شکست هستید. تمام وعده های شادی نهایی به برندگان داده می شود. عیسی گفت: «به کسی که پیروز می شود، او را می دهم تا با من بر تخت من بنشیند. همانطور که من غلبه کردم و با پدرم بر تخت او نشستم» (مکاشفه 3:21) کسی که پیروز می شود، همه چیز را تصاحب خواهد کرد" (مکاشفه 21:17) برنده کسی است که به پیروزی می رسد.

میراث پیروزی نیست، بلکه پاداش پیروزی است. پیروزی اکنون است، پیروزی هایی که باید به دست بیایند، پیروزی بر شهوت نفس، شهوت چشم و غرور زندگی، پیروزی بر نفس و زیاده خواهی های خودخواهانه است. کسی که بجنگد و فرار دشمن را ببیند، خوشحال می شود. هیچ کس نمی تواند شادی ناشی از فرار دشمن را از بین ببرد. برخی از این ایده که مجبورند مبارزه مداوم با خواسته های خود و دنیوی خود را حفظ کنند، وحشت می کنند. این فقط به این دلیل است که آنها از شادی پیروزی کاملاً بی خبرند. چیزی جز شکست را تجربه نکرده است. اما جنگ مداوم زمانی که پیروزی مداوم وجود دارد دردناک نیست. کسی که نبردهای خود را برای پیروزی می شمارد، آرزو می کند دوباره خود را در میدان جنگ بیابد. سربازان اسکندر که تحت فرمان او هرگز شکست را نمی دانستند، همیشه برای یک جنگ جدید بی تاب بودند. هر پیروزی که تنها به روحیه او بستگی داشت، قدرت او را افزایش می داد و در مقابل دشمنان شکست خورده اش کاهش می یافت. حال، چگونه می‌توانیم در مبارزه معنوی خود پیروزهای مستمری به دست آوریم؟ به شاگرد محبوب گوش کنیم: «زیرا همه

کسی که از خدا متولد شده است بر جهان غلبه می کند. و این پیروزی است که بر جهان غلبه می کند، ایمان ما» (اول یوحنا 4: 5) بیایید دوباره سخنان پولس را بخوانیم: «من با مسیح مصلوب شدم و دیگر من نیستم که زنده می‌مانم، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگی را که اکنون در جسم می‌کنم، به پسر خدا ایمان دارم که مرا دوست داشت و خود را برای من فدا کرد.» (گال).

(20:2) در اینجا ما راز قدرت را داریم. این مسیح، پسر خدا، که تمام قدرت در آسمان و روی زمین به او داده شده است، است که کار را انجام می دهد. اگر اوست که در دل زندگی می کند و کار را انجام می دهد، آیا گفتن این که می توان پیوسته پیروز شد، فخر فروشی است؟ درست است، این فخر است، اما فخر کردن در خداوند است که کاملاً حلال است. مزمورنویس می‌گوید: «صلیب که دیو و تمایلات جهان را در افتن» مصلوبی شد و فخر را بر این جهان (غول طیاره)، که فخر کنم، مگر در صلیب خداوند ما عیسی

سربازان اسکندر مقدونی به شکست ناپذیر بودن شهرت داشتند. چرا؟ آیا به این دلیل است که آنها به طور طبیعی قدرت و شجاعت بیشتری نسبت به دشمنان خود داشتند؟ نه، و بله، زیرا آنها تحت رهبری اسکندر بودند. قدرتشان در فرماندهش بود. تحت رهبری دیگر، آنها متحمل شکست های مکرر می شدند. هنگامی که ارتش اتحادیه، وحشت زده از دشمن، در وینچستر عقب نشینی می کرد، حضور شریکان شکست را به پیروزی تبدیل کرد.

بدون او، مردان توده‌ای متزلزل بودند، با او در راس آنها، آنها یک ناوگان شکست ناپذیر بودند. اگر به نظرات این سربازان پیروز بعد از نبرد گوش می دادید، تمجید از ژنرال آنها را می شنیدید، آمیخته با ابراز شادی. آنها قوی بودند چون رئیسشان قوی بود. او با همان روحیه ای که به او روحیه می داد، به آنها الهام می داد.

خوب، کاپیتان ما پروردگار میزبان است. با دشمن و هستی اصلی روبرو شد

در شرایط بدتر برنده شد. هرکسی که از او پیروی می کند، همواره پیروز و پیروز می شود. آه، اگر کسانی که ادعا می کنند از او پیروی می کنند، بر او توکل می کردند، آنگاه با پیروزی های مکرر که به دست می آوردند، ستایش می کردند که آنها را از تاریکی فرا خواند.

به نور شگفت انگیز او یوحنا گفت که کسی که از خدا زاده شده است بر جهان از طریق ایمان غلبه می کند. ایمان بر بازوی خداوند استوار است و نیروی قدرتمند او کار را به انجام می رساند. چگونه قدرت خدا می تواند در انسان کار کند و کاری را که او هرگز نمی تواند برای خود انجام دهد به انجام برساند؟ هیچ کس نمی تواند توضیح دهد. این همان توضیحی است که خدا چگونه می تواند به مردگان زندگی کند. عیسی گفت: "باد به هر کجا که بخواهد می وزد، و صدایش را می شنوید، اما نمی دانید از کجا می آید یا به کجا می رود، هر که از روح متولد شده است، همینطور است" (یوحنا 8: 3). این که چگونه روح در انسان عمل می کند تا شهودات او را تسخیر کند و او را بر غرور، حسادت و خودخواهی پیروز کند، چیزی است که فقط روح می داند. همین بس که بدانیم برای هرکسی که بیش از هر چیز این را می خواهد - چنین کاری در خودش و برای انجامش به خدا توکل دارد - چنین است و خواهد بود. هیچ کس نمی تواند مکانیسمی را توضیح دهد که پیترو می توانست بر روی دریا راه برود، بین امواجی که به سمت او پیشروی می کردند. اما می دانیم که این امر به فرمان خداوند رخ داده است. در حالی که چشمانش به استاد دوخته شده بود، قدرت الهی او را وادار کرد تا چنان آسان راه برود که گویی روی صخره ای محکم قدم می گذارد. اما زمانی که او شروع به تفکر در امواج کرد، احتمالاً با احساس غرور نسبت به کاری که انجام می داد، گویی این خود او بود که به این شاهکار دست یافته بود، کاملاً طبیعی قربانی ترس شد و شروع به غرق شدن کرد. ایمان به او اجازه داد روی امواج راه برود، ترس او را در زیر امواج فرو برد.

رسول گفت: "با ایمان، دیوارهای اریحا پس از آنکه هفت روز آنها را احاطه کرد فرو ریخت" (عبرانیان 11:30). چرا چنین چیزی نوشته شد؟ برای تعلیم ما، "تا از طریق صبر امید داشته باشیم" (روم 4:15 یعنی؟ آیا ممکن است از ما خواسته شود که با ارتش های مسلح بجنگیم و شهرهای مستحکم را تصرف کنیم؟ نه، «زیرا ما با خون و گوشت نمی جنگیم، بلکه با حکومتها، با قدرتها، با اربابان جهان، حاکمان این تاریکی، با شرارت روحانی در هوا می جنگیم» (افس 6:12). پیروزیهایی که با ایمان به خدا، بر دشمنانی که در جسم ظاهر می شوند به دست آمده اند، ثبت شده اند تا به ما نشان دهند که ایمان در درگیری ما با حاکمان تاریکی این جهان چه چیزی را برآورده می کند. فیض خداوند در پاسخ به ایمان، در این نبردها به همان اندازه قدرتمند است که در آن جنگ ها بود، زیرا رسول می فرماید: «زیرا اگر چه در جسم راه می رویم، اما بر اساس جسم نمی جنگیم (برای سلاح های نبرد ما جسمانی نیست، بلکه به وسیله خدا نیرومند است تا دژها را ویران کند، و اندرزه ها و هر بلندی را که خود را در برابر معرفت خدا بالا می برد، نابود می کند، و اسیران را به اطاعت مسیح می کشاند» (دوم قرنتیان 5:3-10). فقط دشمنان فیزیکی نبودند که قهرمانان شجاع آن زمان با ایمان شکست خوردند. ما در مورد آنها می خوانیم، نه تنها که آنها «پادشاهی به دست آوردند»، بلکه «به درستی عمل کردند، به وعده ها رسیدند»، و از همه دلگرم کننده و شگفت انگیزتر، «از ضعف نیرو می گرفتند» (عبرانیان 11:33 و 34). ضعف آنها از طریق ایمان به قدرت تبدیل شد، زیرا قدرت خدا در ضعف کامل می شود. پس چه کسی می تواند برگزیدگان خدا را متهم کند، زیرا این خداست که ما را عادل می سازد، و ما ساخته او هستیم که در مسیح عیسی برای اعمال نیک آفریده شده ایم؟ «چه کسی ما را از عشق مسیح جدا خواهد کرد؟

مصیبت؟ یا رنج؟ یا آزار و اذیت؟ یا گرسنگی؟ یا برهنگی؟ یا خطر؟ یا مرگ؟»

اما در همه این چیزها به واسطه او که ما را دوست داشت، بیش از پیروز هستیم.»

(روم 8:35، 37) نشانه های زمان، 25 مارس 1889.

- 2 درس های ایمان

بدون ایمان، رضایت خداوند غیرممکن است. دلیلش این است که «هر چه از ایمان نباشد گناه است». (روم. 14:23) پس گناه نمی تواند خدا را خشنود سازد. به همین دلیل است که همانطور که روح نبوت در صفحه اول بررسی 18 اکتبر 1898 بیان می کند، "درک معنای کتاب مقدس، هنگامی که ما را به نیاز به پرورش ایمان تشویق می کند، ضروری تر از هر دانش دیگری است. در دسترس ماست." بنابراین، در هر شماره از مرور، در همین ستون، یک درس کتاب مقدس در مورد ایمان ارائه خواهیم کرد. که همانطور که پیش می آید نحوه اعمال آن است، تا هرکسی که این مجله را می خواند بتواند این دانش را کسب کند که «از هر دانش دیگری که در دسترس ماست ضروری تر است».

بررسی و هرالده، 29/11/1898

«ابتدأً پادشاهی خدا و عدالت او را بجویید» متی 33: 6 اگر عدالت خدا را داشته باشید، زندگی خدا را خواهید داشت. "اما اصلاحات، به ویژه توبه و توبه، کلیدین که خدا را در حال زنده کردن شما قرار می دهد. این 22: 24 است: «آیا ما و صادقان که در میان شما هستند، آیا ما را می بینید؟» این یعنی ایمان به خدا، ایمان به کلام او، اقامت کلام او در شما. کلام خدا حق است، حتی اگر هیچ کس در زمین به آن ایمان نداشته باشد. اما اگر به کلام خدا ایمان دارید، کلام او در شما خواهد بود. «اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند، هر چه بخواهید بخواهید و برای شما انجام خواهد شد». یوحنا 15: 7 "ایمانی که دارید، آن را برای خود در حضور خدا داشته باشید." رومیان 22: 14 اگر در حال حاضر (نه دیروز، نه فردا) برای خود باور نداشته باشید، به واقعیت ایمان ندارید. "اکنون مناسب ترین زمان است، اکنون روز رستگاری است." دوم قرنیتان 2: 6 «اکنون، از طریق ایمان به عیسی مسیح، برای همه و بر همه کسانی که ایمان دارند.» رومیان 22، 21: 3

• عدالت خدا آشکار شد. .

«لحظه ای که گناهکار به مسیح ایمان می آورد، بدون محکومیت در نزد خدا ظاهر می شود. زیرا عدالت مسیح از آن شماست. اطاعت کامل از مسیح به او نسبت داده می شود.» الان دقیقاً چی میخوای؟ آیا عدالت خدا را می خواهید یا می خواهید گناهان خود را حفظ کنید؟ عادل شمرده شدن به واسطه فیض او، از طریق فدیهِ ای که در عیسی مسیح است. او را خدا در خون خود به عنوان کفاره و از طریق ایمان پیشنهاد کرد تا عدالت خود را آشکار کند، زیرا خداوند در تحمل خود گناهانی را که قبلاً مرتکب شده بود بدون مجازات رها کرد. رومیان 25، 24: 3 "هستی" در زمان حال است - اکنون، همه کسانی که ایمان آورده اند، گناهانشان آمرزیده شده است. اکنون عدالت برای آمرزش گناهان به شما اعلام شده است - فقط همین الان به آن ایمان داشته باشید.

این کافی است زیرا او اعلام می کند: «با توجه به تجلی عدالت او در زمان کنونی، تا او خود عادل و عادل باشد کسی که به عیسی ایمان دارد.» رومیان 26: 13 الزامات خدا با عنایت خدا برآورده می شود. آیا روزی خدا را می پذیری؟ «اما کسی که کار نمی کند، اما به کسی که ستمکاران را عادل می سازد ایمان دارد، ایمانش عدالت محسوب می شود.» رومیان 5: 4

این کلمه زندگی است. اگر با ایمان زندگی می کنید، همین الان با کلام خدا زندگی کنید، با ایمان به وعده ای که خدا داده است، کلام خدا در حال حاضر در شما صادق خواهد بود. «ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت شمرده شد.»

رومیان 3: 4 «و نه تنها به خاطر او این نوشته شده است که مورد توجه قرار گرفت،

بلکه به خاطر ما نیز، زیرا به ما نیز تعلق خواهد گرفت، یعنی به ما که به او ایمان آوردیم که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزانید. که به خاطر گناهان ما تسلیم شد و به خاطر عادل شمرده شدن ما دوباره زنده شد.

پس چون از طریق ایمان عادل شمرده شده ایم، به واسطه خداوندمان عیسی مسیح با خدا صلح داریم.» رومیان 25-23:4 و 1:5 اکنون، در این زمان، این یک حقیقت است. در او صادق است. اکنون، در این زمان، اجازه دهید این در شما صادق باشد.

"صالحان با ایمان زندگی خواهند کرد!" رام. 17: 1

ما امروز نیاز داریم و می توانیم زندگی مسیح را داشته باشیم، زیرا وقتی او بیاید، بدن پست ما را با همان قدرتی که به وسیله آن قلب ما را در تجربه «تولد جدید» متحول کرد، دگرگون خواهد کرد. اکنون قلب باید متحول شود. نمی توان آن را تغییر داد مگر با ورود مسیح و اقامت در آن. اما وقتی مسیح در قلب باشد، می توانیم زندگی مسیح را داشته باشیم، و پس از آمدن او، جلال آشکار خواهد شد.

عدالت خدا قانون کامل خداست، که تنها رونویسی اراده عادلانه اوست. تمام گناهان گناه یا تخطی از قانون است. انجیل داروی خدا برای گناه است. بنابراین، کار او باید این باشد که انسان ها را با قانون هماهنگ کند - اجرای عدالت قانون که در زندگی آنها آشکار شده است. اما این کاملاً یک کار ایمان است - عدالت خدا «از ایمان به ایمان» آشکار می شود - ایمان به آغاز و ایمان در پایان - همانطور که نوشته شده است: «عادل با ایمان زندگی خواهد کرد.»

ما باید کاملاً اعتماد خود را از دست بدهیم، و تمام اعتماد خود را به کسی بگذاریم که قادر به نجات است. کسی که مغلوب می شود و بارها و بارها به گناه می افتد، با مبارزه نیک ایمان نمی جنگد. شما در حال مبارزه با مبارزه ضعیف اعتماد به نفس و شکست هستید.

به برنده!

همه وعده های شادی نهایی برای پیروز است. عیسی گفت: «به کسی که پیروز می شود، به او خواهیم داد تا با من بر تخت خود بنشیند، همانطور که من نیز غلبه کردم و با پدرم بر تخت او نشستم.» مکاشفه 21: 3 "زیرا هر آنچه در جهان است، شهوت جسم، شهوت چشم و غرور زندگی، از پدر نیست، بلکه از جهان است." اول یوحنا 2: 16 پیروزی هایی که باید غلبه کرد، پیروزی بر احساسات جسمانی است (دوم پطرس 18: 2) احساسات چشم ها (مزمور 3: 101 و غرور زندگی (اول یوحنا 2: 16) ، پیروزی بر نفس و زیاده خواهی های خودخواهانه. راز قدرت در اینجاست: این مسیح است، پسر خدا، کسی که تمام قدرت در آسمان و روی زمین به او داده شده است، که کار را انجام می دهد. او باید در دل زندگی کند و کار را پیش ببرد. «زیرا هر که از خدا متولد شود بر جهان غلبه دارد. و این پیروزی است که بر جهان غلبه می کند، ایمان ما.» اول یوحنا 5: 4 ایمان به بازوی خدا می چسبد، قدرت بی نظیر او کار را انجام می دهد. ایمان پیترا را قادر ساخت تا روی امواج راه برود. ترس او را غرق کرد این ایمان به عیسی برای نجات ما از گناه قدرتمند است، "هر فکری را اسیر اطاعت مسیح می کند." دوم قرنتیان 5: 10 بندگان خدا در ضعف های خود، «به واسطه ایمان، پادشاهی ها را تحت سلطه خود درآوردند، عدالت را عمل کردند، وعده ها را به دست آوردند، دهان شیرها را بستند، خشونت آتش را خاموش کردند، از لبه شمشیر رهایی یافتند، از ضعف. قدرت گرفتند، در جنگ قدرتمند شدند، ارتش های خارجی را فراری دادند.» عبرانیان 34، 33: 11

پرورش ایمان!

پرورش ایمان ضروری تر از هر دانشی است که می توان به دست آورد.
رومیان 10:17 "ایمان از شنیدن می آید و شنیدن از کلام مسیح." «زیرا شما نه از دانه فاسد، بلکه از فاسد نشدنی به واسطه کلام خدا که زنده و پایدار است، از نو متولد شدید.» اول پطرس 1: 23 "برای مدت طولانی آسمانها و زمین بودند که از آب و از طریق آب به کلام خدا به وجود آمدند ... و به همان کلمه برای آتش ذخیره شدند. برای روز داوری و نابودی مردان شریر محفوظ است." دوم پطرس 3: 5-7

صدیر اعلام کرد: «با یک کلمه امر کن تا پسر من شفا یابد... وقتی عیسی این را شنید تعجب کرد و به کسانی که از او پیروی کردند گفت: به راستی به شما می گویم که چنین ایمانی پیدا نکرده ام. در اسرائیل. " متی 10: 6-8

- 3 کلام مومن

ایمان منتظر است تا کلام خدا آنچه را که می گوید انجام دهد و اعتماد به آن کلمه برای انجام آنچه می گوید. ایمان می آموزد که خود کلمه قدرت انجام آنچه را که اعلام می کند دارد. این ایمان به «کلام وفادار» است (تیطوس 9: 1 کلمه ای سرشار از ایمان. کلام خدا فقط آنچه را که در آن اعلام شده انجام می دهد. «خداوند فرمود: نور شود. و نور بود.»

پیدایش 3: 1 "مکاشفه کلام تو روشن می کند." مزمور 130: 119 "و خدا گفت: بگذار وسعتی وجود داشته باشد... و آن انجام شد." پیدایش 7، 6، 1 او صحبت کرد و واقع شد. کلام گفتاری همه چیز را به وجود آورد. این فقط کلمه بود!

کلام خدا دارای قدرت الهی است که به وسیله آن آنچه گفته می شود انجام می دهد.
ایمان این است که بدانیم این قدرت در کلام خدا وجود دارد، منتظر باشیم تا خود کلام به آنچه اعلام کرده عمل کند و با تکیه بر همان کلمه به آنچه می گوید عمل کند. اعمال ایمان در انتظار کلام خداست تا به آنچه وعده داده عمل کند. تزکیه ایمان عملی است برای افزایش اعتماد به قدرت کلام خود خدا برای تحقق آنچه در آن گفته شده است. «ایمان، یقین به چیزهایی است که به آن امید می رود، یقین به چیزهایی که دیده نمی شوند».

عبرانیان 1: 11 وقتی خدا صحبت می کند، صرفاً به این دلیل است که او آن را بیان کرده است.
ایمان رهایی بخشی این گونه توصیف می شود: «چون کلامی را که از ما شنیدید، که از جانب خداست، دریافت کردید، آن را نه به عنوان کلام مردم، بلکه آن گونه که واقعاً هست، کلام خدا دریافت کردید، که در نتیجه، در شما که ایمان دارید به طور مؤثر عمل می کند.» اول تسالونیکیان 2: 13

ایمان "هدیه ای از جانب خدا" است (افسیسیان 2: 8) به همه داده می شود: «به اندازه ایمانی که خدا بر هر یک تقسیم کرد». رومیان 3: 12 "کلمه نزدیک تو است، در دهان و در قلب تو، یعنی کلام ایمانی که ما موعظه می کنیم." رومیان 10: 8 کلام ایمان در دهان و قلب هر انسانی است. خداوند او را این گونه آفرید که: «میان تو [شیطان] و زن، و میان نسل تو و فرزندان او دشمنی خواهد کرد.» (پیدایش 3: 15) پس از ورود گناه، دیگر «دشمنی» با شیطان وجود نداشت. انسان و گناه در توافق کامل بودند. اما هنگامی که خداوند ایمان را آفرید، «دشمنی» بین انسان و

شیطان. اکنون هر نفسی منتظر رهایی از شیطان و گناه است. و این رهایی فقط در عیسی مسیح یافت می شود. رومیان 25: 14-7

ایمان فقط وابستگی به کلام خداست و منتظر بودن آن کلمه برای انجام آنچه می گوید.

بنابراین، عادل شمرده شدن با ایمان، عادل شمرده شدن تنها با تکیه بر کلام است

خدایا امید که این کلمه فقط آن را برآورده کند.

عادل شمرده شدن با ایمان، عملی است که عادل اعلام می شود. ایمان از کلام خدا سرچشمه می گیرد.

حفظ شده توسط کلمه خدا!

در زندگی مسیحی همه چیز به کلام خدا بستگی دارد. کلام خدا ما را از گناه باز می دارد. «اما اعمال انسانها، با سخنان تو خود را از راه ظالم باز داشته ام.» مزمور 17:4 «کلام تو را در دل خود نگه می دارم تا بر تو گناه نکنم.» مزمور 11: 119 این «راهی» است که خدا برای پیروزی بر گناه تعیین کرده است. روش الهی انجام کارها از طریق کلام اوست که جهان ها به واسطه آن آفریده شده اند. با کلام او انسانها دوباره آفریده شدند و تولد تازه ای دریافت کردند. به قول خدا جهانیان برپا می شوند: «اکنون آسمانهای کنونی و زمین به همین کلمه گنجینه شده اند». دوم پطرس 3:7

بنابراین، تنها این نیست که مسیحی توسط کلام خدا آفریده شده است، بلکه با همان کلمه حفظ می شود، تغذیه می شود و رشد می کند. خدا "همه چیز" را با کلام قدرتمند خود حفظ می کند. و مسیحیان در میان این «همه چیزها» به نسبت همه دنیاها هستند. مسیحی با کلام خداوند در مسیر درست خود نگه داشته می شود. نوشته شده است که "او قادر است شما را از لغزش باز دارد" (یهودا 1: 24) و "تو را با دست راست عدالت خود حمایت خواهم کرد" (اشعیا 41:10) «خداوند قادر است او را حفظ کند.» رومیان 4: 14 به کلام خدا اعتماد کنید که کل جهان را حفظ می کند، که خدا نیز قادر است ما را حمایت کند و ما را از گناه رهایی بخشد. «زیرا کلام خدا زنده و مؤثر است.» عبرانیان 12: 4 «کلمه ای را که در شما کاشته شده است، که می تواند جان شما را نجات دهد، با ملایمت بپذیرید.» یعقوب 1: 21 «کلام مسیح در شما با ثروت ساکن شود.» کولسیان 3: 16 «شما را با قدرت خدا از طریق ایمان نگه می دارد.» اول پطرس 5: 1 به این کلمه اعتماد کنید، به آن تکیه کنید و قدرت حفظ آن را کشف خواهید کرد.

بسته به کلام خدا!

بنابراین، عادل شمرده شدن با ایمان، عادل شمرده شدن از طریق کلام خداست.

عادل [عادل شده]، بنابراین، از طریق ایمان [با انتظار و تکیه بر کلام خدا]، به وسیله خداوندان عیسی مسیح با خدا صلح داریم. رومیان 1: 5 ابرام "به خدا ایمان آورد و برای او عدالت شمرده شد."

پیدایش 6، 15:5 ابراهیم کلام خدا را پذیرفت و منتظر ماند تا بداند کلام چه می گوید. سارا با تصور روشی انسانی برای تحقق کلام خدا، تحقق وعده را به تاخیر انداخت. اما خدا نتیجه را فقط به ایمان محدود کرد - نتیجه را محدود کرد که فقط با کلمه محقق شود، و تنها با وابستگی مطلق به آن کلمه برای تحقق آنچه گفته شده است. و «به همین دلیل نیز از یک نفر که قبلاً مرده بود، آیدگانی به تعداد ستارگان آسمان و بی شمار مانند شنهای ساحل دریا آمدند.» عبرانیان 11:12 «کسانی که با ایمان به ابراهیم ایمان دارند، سعادت مندند.» غلاطیان 3:9

بعداً از ابراهیم خواسته شد که به کلام خدا اعتماد کند، اگرچه ظاهراً هنگامی که از او خواسته شد پسرش اسحاق را در قربانی سوختنی قربانی کند، مخالف این کلمه بود. «در ذریت تو همه امتهای زمین برکت خواهند یافت.» «در اسحاق نسل تو خوانده خواهد شد.» پیدایش 22:18; 21: 12. و ابراهیم پسر خود را به امید بر خلاف امید تقدیم کرد. او اصرار نداشت که خدا «آن بخش‌ها را هماهنگ کند». تنها چیزی که او نیاز داشت این بود که این عبارات تماماً کلام خدا بود. او با دانستن این موضوع، به آن کلمه اعتماد کرد و از آن پیروی کرد، و به خداوند اجازه داد که اگر هر یک از این موارد ضروری بود، «مطالب را هماهنگ کند» یا «آن متون را توضیح دهد». ابراهیم معتقد بود که خداوند اسحاق را از مردگان باز خواهد گرداند. هنگامی که ابراهیم «آن مکان را از دور دید... به بندگانش گفت: با الاغ در اینجا منتظر بمانید. من و پسرک به آنجا می‌رویم و پس از عبادت، به سوی تو برمی‌گردیم.» پیدایش 22: 4،5. ابراهیم انتظار داشت که اسحاق را همان طور که با او رفته بود، با خود بازگرداند. او انتظار داشت که اسحاق از خاکستر بیدار شود و با او بازگردد، زیرا کلام خدا این بود: «در اسحاق نسل تو را خواهیم خواند» و «ذریت تو مانند ستارگان آسمان خواهند بود.» و ابراهیم تنها به این کلمه اعتماد کرد و معتقد بود که هرگز شکست نخواهد خورد. عبرانیان 11:17-19 این ایمان است. بدین ترتیب، کتاب مقدس که می‌گوید: اکنون ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت شمرده شد، محقق شد. یعقوب 23: 2. ما به او که از مردگان برخاست، یعنی عیسی، خداوند ما، که به خاطر گناهان ما تسلیم شد، و به دلیل عادل شمرده شدن ما دوباره زنده شد، ایمان داریم. عبرانیان 24، 25، فقط به کلام خدا ایمان داشته باشید، تنها به کلام خدا تکیه کنید. بسته به کلام خدا، حتی اگر مخالف کلام خدا باشد، ایمان است. این ایمانی است که عادل شمرده شدن خدا را انجام می‌دهد. این همان معنای اعمال ایمان است. درک چگونگی اعمال ایمان علم انجیل است.

- 4 آیا شما یک شریر هستید؟

«کسی که کار نمی‌کند، اما به کسی که ستمکاران را عادل می‌سازد ایمان دارد، ایمانش عدالت محسوب می‌شود.» رومیان 5: 4
این تنها راهی است که هر کسی می‌تواند عادل شود: اول، بپذیرید که آنها شریر هستند. بعد، باور کنید که خدا شریران را عادل می‌شمارد، و سپس عدالت خود خدا را در اختیار می‌گیرد. همه در دنیا ظالم هستند. «بی‌خدا» به معنای «بر خلاف خدا» است. نوشته شده است: «زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال [خوبی، شخصیت] خدا کوتاهی کرده‌اند.» «همه همراه شدند، یکی یکی بی‌فایده شدند. هیچ کس نیست که کار نیک انجام دهد، حتی یک نفر هم نیست.» رومیان 10: 3 و 11. از آنجایی که خدا افراد غیر خدا را عادل می‌سازد، این از جانب خدا عادل شمرده شدن - عدالت، نجات - را برای هر روح روی زمین کامل، رایگان و تضمین شده می‌سازد، و هر چیزی که هر کسی برای تضمین آن نیاز دارد، پذیرش آن است. به این باور که خدا واقعاً توجیه می‌کند، شخصاً و فردی،

کسی که شرور است تنها شرط، تنها آمادگی، برای توجیه این است که شخص تشخیص دهد که شریر است. «اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را ببخشد و ما را از هر ناراستی پاک کند.» اول یوحنا 1:9

بسیاری بر این باورند که آنها شرور هستند و حتی آن را تشخیص می دهند، اما برای آنها این باور که خدا آنها را توجیه می کند بیش از حد به نظر می رسد. دلیل بی اعتقادی آنها صرفاً به این دلیل است که آنها بسیار بی خدا هستند. پس سعی می کنند خودشان را اصلاح کنند تا شهادت صبر کنند تا خدا آنها را توجیه کند. این تصور نادرست توجیه با آثار است. آنها با اظهار اعتقاد به «توجیه از طریق ایمان» در واقع تا حدی بر کارهای خود تکیه می کنند. اگر من شریر نیستم، پس نیازی به عادل شدن ندارم. «این سخن صادقانه ای است که سزاوار پذیرش همه است، که عیسی مسیح به دنیا آمد تا گناهکارانی را که من رئیس آنها هستم نجات دهد.» اول تیموتائوس 1: 15. «من نیامدم تا عادلان را دعوت کنم، بلکه گناهکاران را به توبه دعوت کنم.» لوقا 32: 15. ایمان تنها به کلام خدا بستگی دارد. تا آنجا که اعتماد به نفس وجود داشته باشد، تا جایی که در برخی از جنبه های تحقق شخصی، هیچ زمینه ای برای امید وجود داشته باشد، هیچ ایمانی وجود نخواهد داشت، جایی برای ایمان وجود نخواهد داشت، زیرا ایمان، اعتماد کامل به کلام است. تنها از خداست. «وقتی همه امیدها (به خود) از بین رفت، ایمان وارد عمل می شود و با ایمان، صرف نظر از اینکه چقدر شرور بزرگ هستیم، توجیه کامل و رایگان پیدا می کنیم.»

افتادن به دست خدا!

«بنابراین، چون از طریق ایمان عادل شمرده شده ایم، به واسطه خداوندان عیسی مسیح با خدا صلح داریم.» رومیان 1: 15. آنجایی که ایمان تنها به کلام خدا وابسته است، در آنچه که کلام می گوید، عادل شمرده شدن از طریق ایمان صرفاً با تکیه بر خدا تنها عادل شمرده می شود. و فقط مال او چون چنین قولی داده بود.

ما کاملاً گناهکار هستیم، گناهکار و بی خدا، مشمول قضاوت های خدا. رومیان 9-19: 3. تنها راه فرار از قضاوت خدا توکل به خداست. داوود گفت: «بپایید اکنون به دست خداوند بیفتیم، زیرا رحمت او بسیار است.» دوم سموئیل 14-11: 24

«خدا را خشنود کرد که ... با خون صلیب خود صلح برقرار کرد، به وسیله او شما را در بدن جسم خود با مرگ خود آشتی داد ... شما که زمانی با اعمال شیطانی خود از نظر ذهنی غریبه و دشمن بودید. اما اکنون او با مرگ خود شما را در بدن جسم خود آشتی داده است تا اگر در ایمان باقی بمانید، شما را مقدس، بی عیب و بی عیب جلوه دهد» کولسیان 23-20: 1

فیض خدا به رایگان عرضه می شود. چرا نباید هر روحی بر روی زمین به این ترتیب توجیه شود؟ آیا شما ایمان دارید؟ آیا شما با ایمان عادل هستید؟ آیا عدالت ایمان را دارید؟ آیا از طریق خداوند ما عیسی مسیح با خدا صلح دارید؟

"به خدا ایمان داشته باشید." مرقس 11:22

جایی که کلام خدا وجود ندارد، ایمان وجود ندارد. ما باید طبق کلام خدا دعا کنیم. بنابراین، او برای رشد ایمان استوار، مستمر و مستمر از طریق دعا بر اساس کلام خود تدارک دیده است. بدون وابستگی به کلام خدا، همه چیز به سادگی می میرد. «عادلان به ایمان زندگی خواهند کرد» (عبرانیان 10: 38) و بنابراین «هر چیزی که از ایمان سرچشمه نمی گیرد، گناه است» (رومیان 14: 23) که دلالت بر این دارد که عادلان باید طبق کلام خدا زندگی کنند. و هر چه از کلام خدا سرچشمه نگیرد گناه است. «انسان تنها با نان زندگی خواهد کرد، بلکه با هر کلامی که از دهان خدا بیرون می آید.» متی 4:4

آیا با کلام خدا توجیهی وجود خواهد داشت تا مردم کاملاً به آن کلمه متکی باشند و عدالت در آنها تحقق یابد؟

"خداوند پیشنهاد داد... عدالت خود را آشکار کند، زیرا خداوند در مدارا، گناهان قبلی را بدون مجازات رها کرد." رومیان 3:25. بنابراین، هنگامی که خداوند گناه را می بخشد، او عدالت خود را برای گناه به عنوان هدیه می بخشد، «بر همه انسانها برای عدالتی که زندگی می بخشد.» رومیان 5:18 و وفادار است. او عدالت خود را برای گناه ما عطا می کند.

با روح گام بردارید و هرگز شهوت جسم را ارضا نخواهید کرد. غلاطیان 5:16. از راه ایمان، اینها شهوات نفسانی هستند که به آنها توجهی نمی کند و بر آنها پیروز کامل می شود: «زنا، ناپاکی، فحشا، بت پرستی، جادوگری، دشمنی، نزاع، حسادت، غضب، اختلاف، اختلاف، جناح، حسادت، مستی، پرخوری و امثال اینها». "این کلام وفادار خداست. اگر آن گناهان خود را به او بدهید، عدالت خود را به شما خواهد داد.

پرسیدن!

رهایی را که مسیح به نفع شما انجام داد را بپذیرید. در آزادی که مسیح شما را با آن آزاد کرد، محکم بایستید. «بخواهید تا به شما داده شود... زیرا هر که بخواهد دریافت می کند.» لوقا 9: 11 و 10: "روح القدس را دریافت کنید" یوحنا 22: 20 "از روح پر شوید". افسسیان 5: 18 "در روح رفتار کنید ... با او برای روز رستگاری مَهر شده اید." افسسیان "... 30: 4 روح القدس را که خدا به اطاعت کنندگانش داده است." اعمال رسولان 5:32.

«این از ایمان است، تا بر حسب فیض باشد، تا وعده برای همه نسل استوار باشد.» ابراهیم به او ایمان آورد که «مردگان را زنده می کند و چیزهایی را که وجود ندارند به وجود می آورد.» رومیان 16-17: 4 این قدرت خلاق خدا را آشکار می کند. خداوند می تواند چیزی را که وجود ندارد به گونه ای بنامد که گویی وجود دارد. اگر مردی این را می گفت، دروغ بود، اما خدا نمی تواند دروغ بگوید. دروغ گفتن برای خدا غیرممکن است! عبرانیان 10: 6 وقتی خدا صحبت می کند، چیزی که قبلاً وجود نداشت در دنیای او وجود می یابد.

- 5 انجیل ابدی

هنگامی که خدا به ابراهیم گفت که در نسل او همه اقوام زمین برکت خواهند یافت، او انجیل را به او موعظه می کرد (غلاطیان 3: 8) بنابراین، ایمان ابراهیم به وعده خدا، ایمان مستقیم به مسیح به عنوان نجات دهنده گناهکاران بود. این همان ایمانی بود که برای درستی به او نسبت داده شد. هیچ امکان انسانی برای تحقق این وعده وجود نداشت. همه چیز بر خلاف او بود، اما ایمان او بر کلام تغییر ناپذیر خدا، و قدرت آن در ایجاد و زنده کردن، گرفتار شد و بر آن تکیه کرد. «و نه تنها به خاطر او نوشته شده است که مورد توجه قرار گرفته است، بلکه به خاطر ما نیز نوشته شده است، زیرا به ما نیز تعلق خواهد گرفت، یعنی به ما که به او ایمان داریم که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزانید. که به خاطر گناهان ما تسلیم شد و به خاطر عادل شمرده شدن ما دوباره زنده شد.» رومیان 4:23-25 بنابراین ایمان ابراهیم همان چیزی بود که ما باید باشد و به همان هدف. تمام وعده های خدا به ابراهیم در مورد او و ما نیز صدق می کرد. «زمانی که خداوند به ابراهیم وعده داد، از آن زمان

او هیچ کس برتری نداشت که به او قسم بخورد، به خودش قسم خورد.» «بنابراین، هنگامی که خداوند می خواست تغییر ناپذیری هدف خود را به وارثان وعده محکم تر نشان دهد، سوگند یاد کرد تا به واسطه دو چیز تغییر ناپذیر که خدا در آن دروغ گفتن محال است، ما را تشویق کند. که قبلاً به پناهگاه دویند تا از امید پیشنهادی استفاده کنند.» عبرانیان 17، 18: 6: بنابراین، امید ما بر وعده خدا و سوگند به ابراهیم است، زیرا آن وعده به ابراهیم، که با آن سوگند تأیید شد، شامل همه برکاتی است که خدا می تواند به انسان بدهد.

روح لرزان، نگو گناهت زیاد است و خیلی ضعیف هستی و هیچ امیدی برایت باقی نمی گذارد. مسیح آمد تا گمشده را نجات دهد. "به همین دلیل او می تواند کسانی را که از طریق او نزد خدا می آیند کاملاً نجات دهد و همیشه زندگی می کند تا برای آنها شفاعت کند."

عبرانیان 7:25 شما ممکن است ضعیف باشید، اما او اعلام می کند، "قوای من در ضعف کامل می شود." دوم قرن تیان 9: 12 و سوابق الهام شده به ما از کسانی می گوید که «از ضعف خود نیرو بخشیدند» عبرانیان 11: 34 این بدان معناست که خدا ضعف ما را گرفت و به قوت تبدیل کرد. با این کار او قدرت خود را نشان می دهد. این شیوه عمل اوست، زیرا «خدا چیزهای احمقانه جهان را برگزید تا خردمندان را شرمند کند، و ضعیفان جهان را برای شرمساری قوی برگزید. و خداوند حقیر را برگزید

دنیا، و آنهایی که حقیر هستند، و آنهایی که نیستند، تا آنهایی که هستند به هیچ وجه کاهش یابد. تا هیچ کس نتواند در پیشگاه خدا فخر بفروشد.» اول قرن تیان 27-29: 1

ابراهیم چگونه به عادل شمرده شد؟ - با در نظر نگرفتن هلاکت و ناتوانی ارگانیک خود، بلکه مایل به اعطای تمام جلال به خداوند، قدرت در ایمان است که او می تواند چیزهایی بسازد که نیستند، گویی که هستند. بنابراین، شما نیز نباید ضعف بدن خود را در نظر بگیرید، بلکه به قدرت و لطف خداوند ما اطمینان داشته باشید که همان کلمه ای که می تواند جهان را بیافریند و مردگان را زنده کند، می تواند در شما نیز ایجاد کند. دل پاک، و آن را به سوی خدا زنده کن. بنابراین تو پسر ابراهیم و همچنین پسر خدا از طریق ایمان به عیسی مسیح خواهی بود.

کلام خلاق خدا!

خدا دیروز، امروز و همیشه همین است. عیسی گفت: «کلامی که به شما می گویم روح و حیات است.» کلماتی که عیسی بیان می کند با زندگی ابدی از جانب خدا آغشته شده است، برای همیشه دائمی، و در آنها انرژی خلاق برای تولید چیزی است که گفته می شود. «زیرا من به تنهایی صحبت نکرده ام، بلکه پدری که مرا فرستاده است به من دستور داده است که چه بگویم و چه چیزی اعلام کنم. و می دانم که فرمان او حیات جاودانی است. پس آنچه را که من می گویم، همانطور که پدر گفته است، من نیز می گویم.» یوحنا 12:49، 50 «کسی که مرا دیده است، پدر را دیده است. چگونه می گویند: پدر را به ما نشان دهید؟ آیا باور نمی کنید که من در پدر هستم و پدر در من است؟ سخنانی را که با شما می گویم از خود نمی گویم، بلکه پدری که در من می ماند اعمال خود را انجام می دهد.» یوحنا 14: 9، 10

خلقت در مقابل تکامل!

خلقت فوری است وگرنه خلقت نخواهد بود؛ اگر آنی نباشد، تکامل است. تکامل مستقیماً با خلقت مخالف است. صدیر گفت: فقط کلمه را بگو تا پسر شفا یابد. متی 8: 8 عیسی پاسخ داد: «بر اساس آن عمل شود

ایمان شما.» متی 13: 8 هنگامی که کلام گفته شد، کلام همان چیزی را که گفته شد به انجام رساند.

جذامی گفت: اگر بخواهی، می توانی مرا پاک کنی. عیسی گفت: «من آن را می‌خواهم، پاک باش! او فوراً پاک شد (مرقس 42 ، 41:1 را ببینید).

امروز عیسی به شما می گوید: "گناهان شما بخشیده شده است." آیا شما یک تکامل گرا هستید یا یک خلقت گرا؟ آیا در این زمان گناهان شما بخشیده می شود یا امیدوارید که کارهای خود را به آنچه خدا اعلام کرده است اضافه کنید تا ببینید آیا خدا می تواند آنچه را که در شما گفته انجام دهد یا خیر و سپس بگویید که "ایمان دارید"؟ اگر این برنامه شماست، پس شما یک تکامل گرا هستید. اگر برنامه شما این است، پس آن کیفیت ایمان را ندارید که معتقد باشد کلام را می پذیرد، به کلام پاسخ می دهد و به کلام می اندیشد. در شما آفرینش جدیدی بر اساس درستی، تقدس، راستی، وفاداری رخ می دهد. ، -همه چیز خوب و مهربان، "قلب پاک".

آماده باش!

کتاب مقدس اعلام می‌کند که من و شما باید مردم را برای «شام عروسی بره» با هم دعوت کنیم (مکاشفه 19:9) ما باید به همه بگوییم: "بیا، زیرا همه چیز آماده است." لوقا 14:17 چگونه می توانم با مردی تماس بگیرم و به او بگویم که همه چیز آماده است، در حالی که خودم آماده نیستم؟ این یک دروغ است برای شروع. حرف های من به تو نمی رسد. چیزی بیش از صداهای خالی نیستند اما، آه، وقتی در آن دعوت، انرژی خلاق کلام وجود دارد که ما را آماده کرده است، ما را از گناه پاک می کند، در ما مژده ایجاد می کند، ما را در حالی که خورشید در غروب غروب ننگه می دارد، حفظ می کند. به خدا سوگند -پس وقتی بیرون می رویم و به دنیا که در بی خدایی است می گوییم "بیا، زیرا همه چیز آماده شده است"، آنها گوش خواهند کرد. آنها در این ندای آهنگ های صدای شبان خوب را خواهند شنید و تشویق خواهند شد تا برای انرژی خلاقانه برای خود نزد او بیایند تا آنها را مخلوقاتی جدید بسازند و آنها را برای ازدواجی که به آن فراخوانده شده اند آماده کنند.

این جایی است که ما خود را در تاریخ زمین می یابیم. نشان خدا بر قومش گذاشته شد. اما به یاد داشته باشید، او هرگز نشان خود را بر کسی که از هر آلودگی پاک نشده است، نخواهد گذاشت. خداوند بر چیزی که درست نیست، خوب نیست مهر خود را نمی گذارد. ظلم را چنان مهر نمی کند که گویی عدالت است. به خدا اجازه دهید تا شخصیت خود را بر قلب شما بنویسد و سپس او می تواند مهر تایید خود را در آنجا بنویسد. تنها زمانی که کلام خلاق او هدفش را در قلب شما به انجام رساند. با چنین افرادی، خدا می تواند جهان را در مدت کوتاهی بسیج کند. تکامل خیانت است. خلقت مسیحیت است. 144000 نفر از روی ایمان، خلقت گرا خواهند بود که در شخصیت و شمایل خدا دوباره متولد شده اند.

«اما عدالت ایمان چنین می گوید: در دل خود نپرس که چه کسی به آسمان صعود می کند؟ (یعنی آوردن مسیح از بالا). یا: چه کسی به ورطه فرود آید (یعنی مسیح را از مردگان زنده کند). با این حال، چه گفته می شود؟ کلمه در نزدیکی شما، در دهان و در قلب شماست. یعنی کلام ایمانی که ما تبلیغ می کنیم. اگر با دهان خود اعتراف کنی که عیسی خداوند است و در دل خود ایمان بیاوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت.» رومیان 9-6: 10

ایمان داشتن!

زندانبان پولس و سیلاس در فیلیپی، پس از زلزله، گفت: "آقایان، برای نجات چه باید بکنم؟" اعمال رسولان 30: 16 و 31: 31 یهودیان از عیسی پرسیدند: «چی؟»

آیا برای انجام کارهای خدا انجام خواهیم داد؟» پاسخ او این بود: این کار خداست که به فرستاده او ایمان بیاورید. یوحنا 28: 6 و 29: کارها ضروری هستند. با این حال، ایمان کافی است، زیرا این ایمان است که آثار را به وجود می آورد. ایمان همه چیز را می فهمد و بدون ایمان هیچ عملی نیست.

- 6 ایمان و شریعت

با این حال، ایمان توافق صرف نیست؛ ایمان منفعل نیست؛ ایمان فعال است. این تنها پایه واقعی است. شریعت عدالت خداست (اشعیا 6: 51 و (7) که به ما دستور داده شده است که آن را جستجو کنیم (متی 6: 33) اما نمی توان آن را حفظ کرد مگر با ایمان، زیرا تنها عدالتی که در داوری باقی می ماند آن است که «از طریق ایمان به مسیح است، عدالتی که از جانب خدا بر اساس ایمان است». فیلیپیان 9: 3 «پس آیا با ایمان شریعت را باطل می کنیم؟ نه، نه، ما ابتدا قانون را تأیید کردیم.» رومیان 3: 31 باطل ساختن قانون خدا برای مردم، لغو آن نیست. زیرا این امر غیرممکن است. مانند عرش خدا مستقر است. مردها هر چه درباره قانون بگویند، هر چقدر هم که آن را زیر پا بگذارند و تحقیر کنند، همان می ماند. تنها راهی که مردم می توانند قانون خدا را باطل و باطل کنند این است که با نافرمانی آن را در دل خود باطل کنند. بنابراین، وقتی رسول اعلام می کند که ما شریعت را با ایمان لغو نمی کنیم، منظورش این است که ایمان و نافرمانی با هم ناسازگار هستند. قانون شکن هرچقدر هم ادعای ایمان داشته باشد، قانون شکن بودن او نشان می دهد که او ایمان ندارد. اما داشتن ایمان با استقرار شریعت در دل آشکار می شود تا این مرد در برابر خدا گناه نکند. «زیرا محبت خدا این است که احکام او را نگاه داریم.»

اول یوحنا 3: 5

«و هر که این امید را به او دارد، [به فیض از طریق وفاداری مسیح که در او باقی می ماند] خود را پاک می کند، همانطور که او پاک است. هر که گناه می کند از شریعت نیز تجاوز می کند زیرا گناه تخطی از شریعت است. شما همچنین می دانید که او [عیسی] ظاهر شد تا گناهان را بزاید، و در او گناهی نیست. هر که در او بماند در گناه زندگی نمی کند. هر کس گناه کند او را ندیده و نشناخته است.» اول یوحنا 3-6: 3 کسانی که در مسیح می مانند، در عدالت او می مانند و گناه نمی کنند. در عوض، فیض در زندگی آنها فراوان است و "بر جهان غلبه می کنند." چه کسی بر جهان غلبه می کند، مگر آن که معتقد است عیسی پسر خداست [نام او کلام خدا نامیده می شود، مکاشفه «؟ 13]: 19

اول یوحنا 4: 5 و 5: «پس مانند در مسیح، مانند در "کلام خدا" است.

تنها ایمان به کلام خدا پیروزی بر جهان است.

جیمز اعلام می کند که "ایمان بدون اعمال مرده است." یعقوب 20: 2 و 26: 1 اگر ایمان بدون اعمال مرده است، فقدان اعمال به معنای عدم ایمان است. زیرا آنچه مرده است وجود ندارد. اگر انسان ایمان داشته باشد، لزوماً اعمال ظاهر می شود و انسان به هیچ کدام فخر نمی کند. زیرا با ایمان، لاف زدن منتفی است. رومیان 27: 3

ایمان و قانون

"زیرا پایان شریعت مسیح است برای عدالت برای هر که ایمان دارد." رومیان 10:

4. این آیه نمی تواند به معنای باطل شدن قانون باشد، زیرا:

(1) عیسی اعلام کرد: «فکر نکنید که آمده‌ام تا شریعت یا انبیا را لغو کنم؛ نیامده‌ام. برای ابطال، آمدم تا برآورده کنم.» متی 5:17.
(2) کار پیشگویی عیسی این بود که «شریعت را بزرگ جلوه دهد و آن را جلال دهد». اشعیا 42:21.

(3) شخصیت عیسی مترادف با شریعت بود: «ای، از انجام اراده تو لذت می‌برم. خدای من؛ بله، شریعت تو در قلب من است.» مزمور 7:40 و 8.
(4) از آنجا که شریعت، عدالت خدا، پایه حکومت او، و

عالی است، تحت هیچ شرایطی نمی‌توان آن را لغو کرد. لوقا 16:17 را ببینید.

کلمه "پایان" رومیان 10:4 به معنای "پایان" نیست، بلکه در اینجا به معنای طراحی، هدف یا هدف استفاده می‌شود. این آیه را می‌توان به درستی ترجمه کرد: "زیرا "هدف" شریعت مسیح است برای عدالت برای هر که ایمان دارد. همانطور که در اول تیموتائوس 5:1 که می‌گوید: "هدف از این پند، محبتی است که از قلب پاک و وجدان پاک و ایمان بدون ریا سرچشمه می‌گیرد." زیرا می‌بینیم که «محبت تحقق شریعت است» (رومیان 13:10) بنابراین هدف (نتیجه نهایی) حفظ احکام، عشق است. «اگر مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه خواهید داشت.»

یوحنا 14:15 «از این طریق می‌دانیم که فرزندان خدا را دوست داریم، زمانی که خدا را دوست داریم و احکام او را انجام می‌دهیم. زیرا محبت خدا این است که اوامر او را نگاه داریم. حال، احکام او دردناک نیست، زیرا هر آنچه از خدا زاده شده است بر جهان غلبه می‌کند. و این پیروزی است که بر جهان غلبه می‌کند، ایمان ما.» اول یوحنا 4:2-5

بنابراین، پیروزی در مسیح از طریق ایمان ما، نتیجه نهایی اطاعت از احکام خدا را در ما ایجاد می‌کند که تقدیس یا «قدوسیت برای خداوند» است.

«آن روز ضبط خواهد شد. . . مقدس برای خداوند...» زکریا 14:20

همان احساسی را در خود داشته باشید که در عیسی مسیح نیز بود.

فیلیپیان 2:5 «مقدس برای خداوند» به این معنی است که شما فردی هستید که باید از آن خدا باشید. ذهن شما متعلق به خدا خواهد بود. به عبارت دیگر، عدالتی که در درون است، آنچه را خدا در نظر گرفته است، به انجام می‌رساند، شیرین را عادل می‌سازد، گناه را برای همیشه در قلب [ذهن] قومش که با ایمان زندگی می‌کنند، به جای راه رفتن در هوس‌های نفسانی نابود می‌کند. مسیح ناتوان نیست که «قوم خود را از گناهانشان نجات دهد» (متی 1:21) بلکه او «عمانوئل» است («خدا با ما») [متی 1:23].

پولس از سخنان موسی در مورد شریعت نقل می‌کند که گفت: «کسی که عدالت شریعت را به کار می‌گیرد، به آن زندگی خواهد کرد.» رومیان 10:5 عیسی اعلام کرد: "اگر می‌خواهید وارد زندگی شوید، احکام را نگاه دارید." متی 17:19 و فرمانی که برای زندگی برای من بود، دریافتم که برای من تا حد مرگ شده است. "چرا؟ همه گناه کردند و از جلال خدا کوتاه آمدند" و «مزد گناه مرگ است». بنابراین، دستیابی قانون به هدف خود که خلق شخصیت‌های بی‌نقص و در نتیجه اعطای حیات است، غیرممکن است. وقتی مردی یک بار قانون را زیر پا بگذارد، هیچ اطاعت بعدی نمی‌تواند شخصیت او را کامل کند. اما مسیح انسان را قادر می‌سازد که هم عدالت و هم زندگی را تضمین کند. ما «به واسطه فیض او از طریق رستگاری که در عیسی مسیح است، عادل شمرده می‌شویم». رومیان 3:24 "بنابراین ما که از طریق ایمان عادل شمرده شده ایم، به واسطه خداوند خود عیسی مسیح با خدا صلح داریم."

رومیان 5:1 عیسی ما را قادر می‌سازد تا شریعت را رعایت کنیم، زیرا «او [خدا] که گناهی نمی‌دانست، [مسیح] را برای ما گناه کرد. تا در او عادل خدا شویم.» دوم قرنیتیان 5:21

بنابراین، در مسیح این امکان وجود دارد که ما کامل شویم، (عدالت خدا)، و این دقیقاً همان چیزی است که بشریت اگر انسانها همیشه بودند

در اطاعت مستمر و تزلزل ناپذیر از قانون قرار گیرد. «پس اکنون هیچ محکومیتی برای کسانی که در عیسی مسیح هستند وجود ندارد... زیرا آنچه که شریعت نتوانست انجام دهد، زیرا در جسم ضعیف بود، این خدا با فرستادن پسر خود به شکل جسم گناهکار و در مورد آن انجام داد. گناه کردن و در واقع، خدا گناه در جسم را محکوم کرد. تا حکم شریعت در ما که نه بر اساس جسم، بلکه بر اساس روح رفتار می کنیم، تحقق یابد.» رومیان 4: 1-8 شریعت "از طریق جسم بیمار بود." خود شریعت ضعیف نبود، بلکه جسم ضعیف بود. یک اره کاملاً خوب نمی تواند چوب پوسیده را به یک ستون محکم تبدیل کند. قانون نمی تواند سابقه گذشته شما را در نافرمانی گناهکارانه از قانون تغییر دهد، یا سابقه گذشته شما را از گناه پاک کند.

قانون فقط می تواند ایرادات آن را بیان کند. مشکل این است که شما چوب پوسیده ای هستید که توسط گناه فاسد شده اید. از طریق سخنان مسیح، او درخت کاملاً جدیدی را در شما می رویند که شبیه بذر کامل، عیسی مسیح است، و «عدالت شریعت»، بنابراین، تحقق آن در زندگی شماست. بنابراین، عدالت مسیح نتیجه نهایی شریعت است که بر قلب مؤمن نوشته شده است. عیسی حق داشت که «بر اساس قدرت غیر قابل تجزیه زندگی» کاهن اعظم شود. عبرانیان 16: 7 بنابراین کاهن اعظم ما این زندگی را به ما عطا می کند: «همانطور که به او بر تمام انسانها اختیار دادی تا به همه کسانی که به او داده ای حیات جاودانی عطا کند. و این است حیات جاودانی: تا تو را، ای یگانه خدای راستین، و عیسی مسیح را که تو فرستادی، بشناسند.» یوحنا 17: 2 و 3.

مسیح در قلب همه کسانی که به او ایمان دارند ساکن است. من با مسیح مصلوب شدم. بنابراین، دیگر من نیستم که زندگی می کنم، بلکه این مسیح است که در من زندگی می کند. و این زندگی را که اکنون در جسم دارم، با ایمان به پسر خدا زندگی می کنم که مرا محبت کرد و خود را برای من داد. «غلاطیان 20: 2 همچنین به افسسیان 16: 3 و 17 مراجعه کنید. مسیح در قلب یک مؤمن، مؤمن را نور جهان می سازد، نه از خود، بلکه مسیح، کلام زنده نور درونی. نور این کلام زنده سرچشمه انگیزه ها و اعمال یک مسیحی است و در جریانی تمام نشدنی از سوی خداوند جاری می شود. «زیرا چشمه حیات در توست. در نور تو نور می بینم.» مزمور 36: 9 «آنگاه نهر آب حیات را به من نشان داد که مانند بلور درخشان بود و از تخت خدا و بره بیرون می آمد.» مکاشفه 22: 1 «روح و عروس می گویند بیا. هر که می شنود بگوید: بیا. تشنه بیاید و هر که بخواهد آب حیات را مجانی بگیرد.» مکاشفه 22: 17.

گوشت و خون مسیح

ما زندگی مسیح را می خوریم و می نوشیم و از کلام او می خوریم. «تا گوشت پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، در خود حیات نخواهید داشت. هر که گوشت مرا بخورد و خون مرا بنوشد، حیات جاودانی دارد و من او را در روز آخر زنده خواهم کرد.» یوحنا 6: 53 و 6: 54 «روح است که زندگی می کند. گوشت هیچ سودی ندارد. کلماتی که با شما گفتم روح و زندگی است.» یوحنا 6: 63.

مسیح در کلام الهام شده خود ساکن است و از طریق آن ما زندگی او را به دست می آوریم که رایگان به همه کسانی که آن را دریافت می کنند داده شده است. «اگر کسی تشنه است، نزد من بیاید و بنوشد.» یوحنا 37: 7 با ایمان مداوم، تاریکی نمی تواند بر این نور چیره شود. «اگر در تاریکی زندگی کنم، خداوند نور من خواهد بود.» میکاه 7: 8.

ایمان، نه کارها، چیزی است که انسانها به وسیله آن نجات می یابند. «زیرا به فیض از طریق ایمان [از گناه] نجات یافتید. و این از شما نیست، هدیه ای از جانب خداست. نه از اعمال، تا کسی نتواند به خود ببالد.» افسسیان 8: 2 و 9: 8 «پس لاف زدن کجاست؟ کاملاً منتفی بود. چرا قانون؟ از آثار؟ نه، برعکس، طبق قانون ایمان. بنابراین نتیجه می گیریم که

انسان جدا از اعمال شریعت با ایمان عادل شمرده می شود. رومیان 27: 3 و 28. انجیل آثار را مستثنی نمی کند. کارهای خوب هدف بزرگ انجیل است. «زیرا ما کار او هستیم که در عیسی مسیح برای کارهای نیک آفریده شدیم که خدا از قبل آماده کرده بود تا در آنها گام برداریم.» افسسیان 10: 2 تفاوت بین اعمال خدا و اعمال ما است. اعمال خدا کامل است و بنابراین ما برای کامل شدن به کارهای او نیاز داریم. اما خدا بی نهایت است و ما متناهی. یک پسر کوچک پنج ساله نمی تواند کارهای پدرش را انجام دهد. تنها خدا خوب است. بنابراین، برای رستگاری لازم است که خیر او را داشته باشیم. مهربانی شما هدیه ای از جانب خداوند است.

کارهای خدا

سؤال شده است: برای انجام کارهای خدا چه کنیم؟ پاسخ عیسی این است: «این کار خداست که به او که از طرف او فرستاده شده ایمان بیاورید.» یوحنا 28: 6 و 29. ایمان عمل می کند. غلطیان 6: 5 اول تسالونیکیان 3: 1 اعمال خدا را برای مؤمن می آورد. زیرا مسیح را به قلب می آورد (افسسیان 17: 3 و تمام پری خدا در آن است. کولسیان 9: 2 عیسی مسیح "دیروز، امروز و تا ابد ابد یکسان است." عبرانیان 8: 13 خدا در مسیح بود و جهان را با خود آشتی داد.

به همین ترتیب، همانطور که مسیح از طریق ایمان در قلب ما ساکن است، کارهای خدا در زندگی تجلی می یابد. "زیرا این خداست که در شما عمل می کند تا بخواهید و مطابق رضای او انجام دهید." فیلیپیان 13: 2 چگونه انجام این کار خدا از ما پنهان است. با ایمان، هدیه ای را که از «بنیاد جهان» بیان شده است، می پذیریم. زیرا در جایی در مورد روز هفتم چنین گفت: و خدا در روز هفتم از تمام کارهایی که کرده بود آرام گرفت. و باز در همان جا: داخل آرامگاه من نمی شوند. عبرانیان 4: 4 و 5 -

یعنی کافر وارد آرامش خدا نمی شود. اما «ما که ایمان آورده ایم وارد آرامش می شویم». عبرانیان 5: 3-4 بنابراین شنبه - هفتمین روز هفته - استراحت خداوند است.

خداوند سبت را به عنوان نشانه ای عطا کرد که با آن مردم می توانستند بدانند که او خداست و آن را تقدیس کرد. حزقیال 12: 20 و 20. رعایت روز سبت ربطی به عادل شمرده شدن از طریق اعمال ندارد، بلکه برعکس، علامت و مهر عادل شمرده شدن از راه ایمان است. نشانه آن است که انسان از اعمال گناه خود دست بر می دارد و اعمال کامل خداوند را می پذیرد. از آنجایی که سبت یک کار نیست، بلکه یک استراحت است، نشانه استراحت در خدا از طریق ایمان به خداوند ما عیسی مسیح است. هیچ روز دیگری، به جز روز هفتم هفته، نمی تواند خود را به عنوان نشانه آرامش کامل در خداوند معرفی کند، زیرا در آن روز فقط خدا از همه کارهایش آرام گرفت. تکامل گرایان یا کافران نمی توانند وارد استراحت الهی روز هفتم شوند. خدا در شش روز باقی مانده از جمله یکشنبه کار کرد. "شش روز کار خواهی کرد و تمام کارهایت را انجام خواهی داد." خروج 20: 9

تقدیس خدا

هر کس روزی دیگر را کنار بگذارد، تقدیس خدا را رد می کند و اعمال خود را به عنوان عدالت تثبیت می کند، که اصلاً توجیه واقعی نیست، بلکه برتری خود بر خداست. رد وفاداری خدا همانطور که ایمان را نمی توان اجباری کرد، ورود به استراحت سبت خدا نیز نمی تواند اجباری باشد. این نشانه ایمان کامل، نشانه آزادی کامل در خلقت و بازآفرینی مسیح است. ولی

بدون ایمان، حتی می توان روز سبت را نگه داشت، اما فقط همانطور که یهودیان انجام دادند، با ناتوانی در درک خوبی خدا در روز سبت (عیسی انجام نیکی در روز سبت را حلال اعلام کرد) و عدم ورود به سبت. نیکی خدا و در آرامش او. هر چه ایمان به کلام خدا نباشد گناه است.

یهودیان بر اعمال خود، قوانین سبت خود (کلمات خود) تکیه می کردند، به کلام خدا اضافه می کردند و از آن کم می کردند (همانطور که ناظران یکشنبه امروز انجام می دهند، و آنچه را که در آنها نیست به کتاب مقدس اضافه می کنند تا بسازند. کتب مقدس مؤثر) سنت های کلیسای روم - نجات با اعمال - بر مردم، و نتوانستند به استراحت خدا وارد شوند. با ایمان فقط مسیح وارد این استراحت شد و خود را تسلیم اطاعت کامل از پدرش کرد. راه قدوسیت با خون کسی که هرگز در وفاداری کامل خود به اراده پدرش تزلزل نکرد، تقدیس می شود.

رعایت روز سبت تبدیل به لذتی می شود، یادگاری از کلام قدرت خلق خدا، که در آغاز اعمال می شود، و یادگاری از خلقت او به مانند شخصیت صالح پدر آسمانی خود. اگر شما یک تکامل گرا هستید، رعایت سبت شما یک تقلب خواهد بود. "عادل با ایمان زندگی خواهد کرد." رومیان؛ 1:17 غلاطیان؛ 3:11 عبرانیان. 10:38 هر روز باید خلقت جدید کلام خدا را در خود بشناسیم، قدرت خدا برای نجات. «زیرا به فیض از طریق ایمان نجات یافته اید. و این از شما نیست، هدیه ای از جانب خداست. نه از اعمال، مبادا کسی فخر کند. زیرا ما کار او هستیم که در عیسی مسیح برای کارهای نیک آفریده شده است و خدا از قبل آماده کرده است تا در آنها گام برداریم.» افسسیان. 11-8:2

نباید انتظار داشت که از خود به کار خوبی دست یابد. وقتی می دانید شکست خواهید خورد، چرا تلاش کنید؟ هرگز هیچ خیری در شما وجود نخواهد داشت، از هیچ نوع، از هم اکنون تا پایان جهان، مگر اینکه در آنجا توسط خود خالق خلق شده باشد، و اگر کلام خلاق او را دریافت کنید، "کلام مسیح را در شما غنی سازد." "کولسیان. 16:3 آنگاه این اعمال نیک در تو ظاهر خواهد شد، مسیحی که از طریق ایمان به فیض زندگی می کنی. فقط کارهایی را انجام دهید که عیسی در شما آفریده است، و شما "تمایلات بدن" را برآورده نخواهید کرد، بلکه کار او خواهید شد که در عیسی مسیح برای اعمال نیک آفریده شده است، که "خدا از قبل آماده کرده است که ما باید در آنها قدم بزنیم."

"و فیض به هر یک از ما به نسبت عطای مسیح داده شد." افسسیان. 7:4 هدیه ای که خدا داد پسر یگانه اوست، و "تمام پری الوهیت جسمانی در او ساکن است." کولسیان. 9:2 بنابراین، فیض بدون اندازه به هر یک از ما داده می شود، به دلیل مهربانی بی اندازه خدا! "فیض خدا برای نجات همه انسانها ظاهر شده است." تیطس. 11:2 اینکه آیا ما آن را دریافت خواهیم کرد یا خیر، سوال دیگری است، خدا از ما می خواهد که کامل باشیم: "کامل باشید همانطور که پدر آسمانی شما کامل است." متی. 48:5 برای انجام این کار، او به همه فیض خود را «برای کمال قدیسان داده است... تا زمانی که همه ما به اندازه قد و قامت کمال مسیح به یک انسان کامل وحدت پیدا کنیم." افسسیان. 12:4 و 13.

از فیض رایگان خداوند به اندازه ای که داده است بهره مند شوید، نه آنقدر که فکر می کنید سزاوار آن هستید. این باعث می شود که شما عیسی را دوست داشته باشید. «خودتان را به خدا تقدیم کنید».
رومیان. 13:6 "ما همچنین از شما می خواهیم که فیض خدا را بیهوده دریافت نکنید." دوم قرنتیان. 1:6

- 7 لطف یا گناه؟

تحت ملکوت فیض انجام نیکی آسان است، همانطور که تحت ملکوت گناه انجام بدی آسان است. اگر فیض قدرتمندتر از گناه نباشد، پس هیچ نجاتی از گناه وجود نخواهد داشت. بنابراین، عمل به عدالت برای یک مسیحی به همان اندازه که انجام گناه برای یک گناهکار آسان است، و حتی تا حد زیادی، زیرا فیض بسیار زیادتر است. به اندازه ای که انسان خود را اسیر گناه کند، انجام خیر محال است. وقتی مسیح، بزرگترین قدرت، سلطنت می کند، گناه دیگر نمی تواند سلطنت کند. «جایی که گناه زیاد شد، فیض بیشتر شد.» رومیان 5: 20. فیض از جانب خدا می آید: "فیض بر شما و سلامتی از جانب خدا، پدر ما و خداوند عیسی مسیح." اول قرنتیان 3: 1

گناه از شیطان سرچشمه می گیرد. «کسی که گناه می کند از شیطان است، زیرا شیطان از ابتدا گناه کرده است. برای این منظور پسر خدا ظاهر شد تا اعمال شیطان را نابود کند.» اول یوحنا 3: 8 قدرت فیض بسیار بیشتر از گناه است. ملکوت گناه، ملکوت شیطان است. ملکوت فیض، پادشاهی خداست. بنابراین، خدمت به خدا با قدرت خدا به همان اندازه که خدمت به گناه با قدرت شیطان آسان است.

اما ما نمی توانیم با قدرت شیطان به خدا خدمت کنیم! بنابراین، "شما باید دوباره متولد شوید." یوحنا 3: 7. زیرا در مسیح عیسی نه ختنه و نه ختنه شدن ارزش ندارد، بلکه ایمان از طریق محبت عمل می کند. "غلاطیان 6: 15

ما باید خدا را با فیض بسیار بیشتر خدا خدمت کنیم که از طریق عدالت برای زندگی ابدی از طریق عیسی مسیح، خداوند ما، سلطنت می کند.

شایسته بود که او در همه چیز مانند برادران خود شود. «عبرانیان 17: 2» در همه چیز" به معنای "در همه چیز جز یکی" نیست. او خودش هم مثل ما ضعیف بود، زیرا اعلام کرد: «من به تنهایی کاری از دستم برنمی آید» یوحنا 5: 30.

عیسی بر گناه غلبه کرد زیرا هرگز به خود اعتماد نکرد، اما اعتماد او همیشه فقط به کلام خدا بود، فقط به لطف خدا. پدر در او ساکن شد و اعمال عدالت انجام داد. بنابراین انجام کارهای خیر برای او همیشه آسان بود.

همانطور که او هست، ما هم در این دنیا هستیم. او برای ما سرمشقی گذاشت تا راه او را دنبال کنیم. «زیرا خدا کسی است که در شما هم برای اراده و هم برای انجام دادن کار می کند.» فیلیپیان 13: 2 این چنین است، همانطور که در عیسی نیز چنین بود. "زیرا در او [عیسی] تمام پری الوهیت به صورت جسمانی ساکن است" (کولسیان 9: 2) یک مسیحی در مسیح ساکن است و مسیح در او ساکن می شود و آنچه را که خدا راضی می کند در عدالت (در عدالت مسیح) انجام می دهد که توسط روح القدس خدا تقویت شده است تا "از بره هر کجا که می رود پیروی کند" (مکاشفه 4: 14)

بره پیروان خود را به «صبر قدیسان» هدایت می کند تا «احکام خدا و ایمان عیسی» را رعایت کنند (مکاشفه 14: 12). «آنها [دنیای شیطان] با بره، [عیسی و پادشاهی بی گناه او] خواهند جنگید و بره بر آنها [پادشاهی گناه] غلبه خواهد کرد، زیرا او خداوند اربابان و پادشاه پادشاهان است. کسانی که نامیده، انتخاب شده و وفادار هستند نیز پیروز خواهند شد.» مکاشفه 14: 17 "پادشاهی خدا در درون شماست"

(لوقا 17: 21) تا بتوانید در زندگی جدید قدم بردارید. به طوری که از آن به بعد دیگر در خدمت گناه نخواهد بود. تا او تنها بنده ی عدالت باشد. تا از گناه رها شوید؛ تا گناه بر شما مسلط نشود؛ تا خدا را در زمین تسبیح گوید. و تا بتوانید شبیه عیسی باشید. بنابراین، "فیض به هر یک از ما به اندازه عطای مسیح داده می شود ... تا زمانی که همه به وحدت برسیم.

در ایمان، و به شناخت پسر خدا، به کمال مردانگی، به اندازه کمال مسیح.» من همچنین از شما می خواهم که لطف خدا را بیهوده دریافت نکنید.

برای گناه نکردن لطف کافی است!

بله، واقعاً هر کس در جهان می تواند از فیض کافی برخوردار باشد تا خود را از گناه باز دارد. به اندازه کافی فراهم شده است، اما بسیاری از آنها چیزی که داده شده را دریافت نمی کنند. فیض به هر یک از ما به نسبت عطای مسیح عطا شد.» (افسیسیان 7: 4) چه اقدامی اعطا شد؟ این معیار عطای خود مسیح به طور کامل است، که معیار «تمام پری الوهیت» است (کولسیان 9: 2) اندازه اعطا شده بی نهایت است، زیرا "در جایی که گناه زیاد شد، فیض بیش از پیش زیاد شد." (رومیان 5: 20) این فیض عطا می شود «تا همانطور که گناه از طریق مرگ سلطنت کرد، فیض نیز از طریق عدالت تا حیات جاودانی به واسطه خداوند ما عیسی مسیح سلطنت کند.» (رومیان 5: 21) و همچنین داده شده است تا گناه بر شما مسلط نشود، زیرا تحت فیض هستید. همچنین اعطا شده است تا «همه ما بتوانیم در ایمان به وحدت برسیم، به شناخت پسر خدا، به کمال مردانگی، به میزان کمال مسیح.»

چرا بعضی ها آن را نمی گیرند؟ زیرا آنها نمی خواهند آنچه را که ارائه می شود دریافت کنند. اگر باز هم گناه در کسی حاکم است، از کفر است. اگر گناه در کسی حاکم باشد، اگر فیض بر انسان مسلط نباشد، فیض گناهکار را به سوی کمال نمی برد. قدرت فیض خدا برای غلبه بر گناه بیهوده به کسانی داده می شود که نمی خواهند آن را دریافت کنند. لطف خدا به طور کامل قادر است آنچه را که برای آن عطا شده به انجام رساند، اگر فقط اجازه عمل به آن داده شود. قدرت فیض، قدرت خداست.

قدرت خدا "برای نجات هر که ایمان دارد" است. (رومیان 1: 16) بسیاری ایمان می آورند و فیض خدا را برای نجات از گناهان گذشته دریافت می کنند، اما به این راضی هستند و به او همان جایگاه را در روح نمی دهند تا در برابر قدرت گناهان مرتکب سلطنت کند. از این گناهان نجات پیدا کنید. این بی ایمانی است، به طوری که "صالحان با ایمان زندگی خواهند کرد" در زندگی آنها باطل و بیهوده می شود و فیض خدا را بیهوده دریافت می کنند.

فیض قادر متعال خداوند از این راه ها فراهم شده است، همانطور که در دوم می بینیم
قرنتیان 9: 4-6

"در همه چیز خود را توصیه می کنیم؛"

"با صبر زیاد؛"

«در مصائب»؛

"در محرومیت؛"

"در مژه ها؛"

"در زندان ها؛"

"در شورش ها؛"

"در کارها؛"

"در شب زنده داری ها؛"

«در روزه»؛

«نا پورزا»؛

"ندانستن"؛

"در طول صبر؛"

"در مهربانی؛"

"در روح القدس"؛

"در عشق بی ادعا!"

«در کلام حق»؛

«به قدرت خدا»؛

«با سلاح عدالت، خواه تهاجمی یا دفاعی»؛

"برای افتخار و برای آبرو"؛

"برای بدنامی و برای گزارش خوب"؛

«همانا فریبکاران و راستگویان»؛

"به عنوان ناشناخته، و در عین حال شناخته شده"؛

"انگار ما در حال مرگ هستیم، اما اینک، ما زندگی می کنیم."

"غمگین، اما همیشه شاد"؛

"فقیر، اما بسیاری را ثروتمند می کند"؛

"هیچ چیز نداشتن، اما داشتن همه چیز."

در جایی که فیض خدا بیهوده دریافت نمی شود، آن فیض چنان بر زندگی تصرف و کنترل می کند، که هر تجربه ای که زندگی را می گیرد با فیض همراه می شود و تأثیری را اعمال می کند که ما را مورد تایید خدا قرار می دهد و ما را می سازد. به کمال، به اندازه قد و قامت کامل مسیح، و ما نیز به عنوان همکار با او از شما می خواهیم که فیض خدا را بیهوده دریافت نکنید. دوم قرنیتان. 6:1

"زیرا همه چیز به خاطر تو وجود دارد." دوم قرنیتان. 15: 4 "همه چیز برای کسانی که خدا را دوست دارند با هم در جهت خیر است." رومیان. 8:28

همه چیزهای فهرست قبلی دوم قرنیتان. 6 با هم کار می کنند تا مؤمن «همیشه» قادر به «پیروزی در مسیح» باشد. هنگامی که هدیه فیض خدا در قلب دریافت شد، کار مسیح این است که عشق خود را در قلب قرار دهد. همانطور که نوشته شده است، نتیجه این است: "هر کدام به اندازه هدیه ای که دریافت کرده است، به عنوان مباشران خوب فیض چند جانبه خدا به یکدیگر خدمت کنید." اول پطرس. 10: 4 فیض پس از دریافت، باید با دیگران تقسیم شود، همانطور که ما آن را دریافت کردیم، «از طریق عیسی مسیح، و خدمت آشتی را به ما داد». دوم قرنیتان. 18: 5 به همه کسانی که مصالحه می شوند، خدمت آشتی دادن با دیگران اعطا می شود. ما همچنین از شما می خواهیم که لطف خدا را بیهوده دریافت نکنید.

آیا شما شریک فیض هستید؟ پس به دیگران «فیض» بدهید و آن را بیهوده دریافت نکنید. آیا با خدا آشتی کردی؟ پس بدان که او خدمت آشتی را نیز به تو داده است. آیا این وزارت را بیهوده دریافت کردید؟ "در همه چیز خود را به عنوان وزیران خدا ستایش کنیم." دوم قرنیتان. 4: 6 ما نمی توانیم «خداوند خدا» شویم. ما باید با او همکاری کنیم، با اعلام این که او چنین نخواهد کرد، از ایمان بی بهره نباشید. خدا برنامه های خود را برای آنچه شما را به انجام آن فراخوانده است دارد.

این برنامه ها برای آنچه دیگری از سوی او فراخوانده شده است، یا حتی نقشه هایی شبیه به کارهای کسی که آن را به مسیح نازل کرده است، نیست. شما خاص هستید، و دعوت و خدمتی که مسیح شما را به انجام آن فراخواند، ویژه است. هیچ سازمان کلیسایی یا یکی از اعضای خانواده نمی تواند تماس شما را برای شما آشکار کند. شما باید به دنبال شناخت اراده خدا برای خود باشید.

«او باید در همه چیز شبیه برادرانش شود تا در امور خدا کاهن اعظم مهربان و وفادار باشد و برای گناهان مردم کفاره دهد.» عبرانیان. 17: 2 بنابرین، خدا "او را برای ما گناه کرد." دوم قرنیتان. 21: 5 "خداوند گناه همه ما را بر او نهاد" اشعیا. 6: 53

بنابرین، عیسی مسیح در بدن ما، با ذات ما مملو از گناه، با گناهکار کردن خود، در این جهان زندگی کرد و در همه موارد مانند ما وسوسه شد.

با این حال خدا همیشه او را به پیروزی در خود هدایت می کرد و علم خود را از طریق او در همه جا آشکار می ساخت.

بنابراین خدا در جسم ظاهر شد - در بدن ما، در بدن انسانی مملو از گناه - و در خود گناه شد، مانند جسم ما ضعیف و وسوسه شد.

و این راز خدا امروز و تا ابد است - خدا در جسم، در بدن انسان، در گوشتی مملو از گناه، وسوسه شده و آزمایش شده ظاهر می شود. در این جسم، خداوند معرفت خود را در هر کجا که مؤمن یافت شود، آشکار می سازد. این را باور کنید و نام مقدس او را ستایش کنید! این راز خداست که در کار عظیمش در مؤمن به شکل کامل خود درآمده است. خدا امروز خود را در جسم هر مؤمن واقعی، در عمل و در حقیقت، در اجرای احکام او و ایمان عیسی تجلی می کند، هر مؤمنی در جسم گناه آلود زندگی می کند، با زندگی کردن کلام خدا بر گناه غلبه می کند، و با انتقال «شهادت عیسی» که او از «کلام خدا» زنده دریافت کرد. مکاشفه 19:13

ذهن جدید - گوشت قدیمی

تبدیل شدن به روح قدیم گوشت تازه نمی بخشد. اما یک روح جدید (ذهن جدید) در بدن قدیمی. رستگاری و پیروزی با حذف طبیعت انسانی به دست نمی آید، بلکه با دریافت فطرت الهی برای تسلط بر انسان، نه با از بین بردن جسم گناهکار، بلکه با آوردن روح بی گناه برای غلبه و محکوم کردن گناه در جسم، حاصل می شود. کتاب مقدس نمی گوید: "در خود همان بدنی داشته باشید که در عیسی مسیح نیز بود." بلکه توصیه می کند: «همان احساسی را در خود داشته باشید که در عیسی مسیح نیز بود». فیلیپیان 5: 2 کتاب مقدس نمی گوید که با تجدید جسم خود تغییر شکل دهیم. با این حال او می گوید: "با تجدید ذهن خود متحول شوید". رومیان 12:2

ما با تجدید جسم خود ترجمه خواهیم شد، اما باید با تجدید ذهن خود متحول شویم. عیسی خداوند همان گوشت و خون را گرفت (گوشتی دقیقاً مانند گوشت گناهکار ما)، همان طبیعت انسانی را، تا ما داشته باشیم - و به دلیل گناه و به قدرت روح خدا از طریق ذهن الهی که بود. در او، "گناه در جسم را محکوم کنید." رومیان 3: 8 و رهایی ما در آن است (رومیان 7: 25)، پیروزی ما در آن نهفته است. همان احساسی را در خود داشته باشید که در عیسی مسیح نیز بود. «فیلیپیان 2:5» به شما دلی تازه خواهم بخشید و روح تازه ای در درون شما خواهم نهاد. حزقیال 36: 26. روح خدا در درون شما گناهکاری جسم شما را بیش از پیش برای شما آشکار خواهد کرد. ناامید نشو «تا همانطور که گناه از طریق مرگ سلطنت کرد، فیض نیز از طریق عدالت تا حیات جاودانی به واسطه خداوند ما عیسی مسیح سلطنت کند. پس چه بگوییم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض زیادتر شود؟» خودپسندی فریساتی، حقیقت خدا را رد می کند که «خدا به اشخاص احترام نمی گذارد». رومیان 2:11 کولسیان 3: 25. زندگی آنها تحت سلطه بی عدالتی، ظلم، کینه توزی، حسادت، نزاع، تقلید، غیبت، ریا، شرارت، فخر فروشی، قانون شکنی، بی احترامی به خدا، قلب های پر از قتل، زبان های گریان بود.

با صدای بلند برای خون یکی از برادرانش. با این حال آنها از آستانه دادگاه رومی عبور نمی کنند تا مبادا "آلوده" شوند! ظاهراً به اندازه روز شنبه غیرت دارد، اما اوقات مقدس را در توطئه های جاسوسی و ترور خائنه سپری می کند.

کلام خدا به اسرائیل این بود: «از اعیاد شما بیزارم، از اعیاد شما بیزارم، و از مجالس تشریفات شما لذتی ندارم. و حتی اگر قربانی‌های سوختنی و هدایای آردی خود را به من تقدیم کنید، از آنها لذت نخواهم برد و به قربانی‌های سلامتی حیوانات پروار شما توجه نخواهم کرد. سر و صدای آهنگ هایت را از من دور کن. زیرا من نغمه های غنایت را نخواهم شنید. بلکه قضاوت را مانند آنها و عدالت را مانند نهر جاویدان فرود آورید.» عاموس 21-24:5 و به یهودا نیز تقریباً همین را گفته بود و آن را «سدوم» و مردم یهودا را «مردم عموره» نامید. گفت: دستانت پر از خون است.

«خودتان را بشوید، پاکیزه شوید، بدی اعمالتان را در مقابل چشمان من بپوشانید، دست از کار بد بردارید. خوب کردن را بیاموزیم؛ عدالت را رعایت کنید، ظالم را سرزنش کنید. از حقوق یتیم دفاع کنید، از بیوه ها دفاع کنید. پس بیایید و با هم بحث کنیم، خداوند می گوید. گناهان شما اگر چه قرمز مایل به قرمز باشد، مانند برف سفید خواهد شد. اگر چه قرمز مانند زرشکی باشند، مانند پشم سفید خواهند شد.»

اشعیا 18:16-18

خداوند این روزها را برای اعیاد، مجالس، قربانی های سوختنی، قربانی های گوشت و قربانی های سلامتی تعیین کرده بود، اما اکنون می گوید که از آنها متنفر است و آنها را نمی پذیرد. موسیقی و آوازهای آنها را "پر سر و صدا" می داند و آرزو می کند که حذف شود. در نظر گرفته شده بود که این جشن ها بیان پرستش ایمان زنده به کلام خدا و عدالتی باشد که به وسیله آن شنوندگان وفاداری را که عاملان کلام خدا، انجام دهندگان عدالت مسیح هستند، نفوذ می کند. فقط رابطه زندگی/عشق، ایمان و عبادت در اعمال و آوازه مورد قبول خداوند است. فرمالیسم کلاهبرداری فریبکارانه است، عدم وجود عشق به خدا که از دل در روح و حقیقت سرچشمه می گیرد.

فرمالیسم امروز

مردانی که خود را به جای مسیح تعالی می بخشند همیشه شکل گرایی سرد را جایگزین قلب زندگی با ایمان می کنند و شکل و سنت را بالاتر از عشق به خدا و کلام حقیقت برتری می دهند. امروز باز هم ده هزار اختراع انسان وارد کلیساها شده است و خود را از کلام الهی برتری می دهند. توبه‌ها، زیارت‌ها، سنت‌ها، تمایزات جزئی، تعصب‌هایی که از طریق رابطه با عیسی مسیح حقیقت و زندگی عاشقانه، مردم را از توجیه واقعی دور می‌کند. و همه اینها در کارهای جسمانی - جنگ، مجادله، نفاق، شرارت، جفا، جاسوسی، خیانت و هر کار شیطانی آشکار می شود. اینها سنت هایی هستند که توسط پاپ به کلیساهای مختلف وارد شده است. اشکال و تشریفات زیبا، غرور و تکبر فکری (دکتری الهیات بدون ایمان) با آزار و اذیت هر مسیحی واقعی که زانو نمی‌زند تا خود و عدالت خود را در حق خود «تجلیل» کند، جای عشق و ایمان را می‌گیرد. چشم ها.

«اما این را بدانید: در روزهای آخر زمان‌های سختی فرا خواهد رسید. زیرا انسانها خودخواه، طمع، لاف زن، متکبر، ناسپاس، بی احترام، ناراضی، تسلیم ناپذیر، تهمت زن، بدون خویشتن داری، ظالم، دشمن خیر، خائن، جسور، لاف خور، دوستدار لذت خواهند بود تا دوستدار خدا، دارای شکل با این حال، تقوا را انکار می کند. از اینها هم بپرهیز.» دوم تیموتائوس 3: 1-5: قدرتی که در فرمالیسم امروزی انکار می شود، قدرت عیسی مسیح برای ورود به قلب و "نجات قوم خود از گناهان آنها" است. متی 1:21: یهودیان فکر می کردند که می توانند زندگی جاودانی را بدون مسیح زنده یا پیامبران یک مسیح زنده بیابند:

کتاب مقدس، زیرا شما فکر می کنید که زندگی جاودانی در آنها دارید و این خود آنها هستند که در مورد من شهادت می دهند. اما تو نمی خواهی برای داشتن زندگی نزد من بیایی.» یوحنا 39: 5 و 40. آنها فکر می کردند که زندگی ابدی را در کتاب مقدس بدون مسیح یافتند، یعنی با تمرین کتاب مقدس برای خود. اما، «این شهادت است که خدا به ما حیات جاودانی داده است. و این زندگی در پسر اوست. - همانطور که او را در کتاب مقدس می یابیم، نه در کلمات کتاب مقدس بدون او. هدف آنها همین است.

بنابراین، «کسی که پسر را دارد، حیات را دارد. کسی که پسر را ندارد حیات ندارد.» اول یوحنا 5: 11 و 12. همه اشکال "نجات بوسیله اعمال"، اعم از نجات از طریق مطالعه کتاب مقدس، نجات با دعا، و نجات با صحبت کردن به زبانها، انکار نجات از طریق فیض از طریق ایمان به نجات دهنده عیسی مسیح است. زنده.

همانطور که کتاب مقدس نتوانست یهودیانی را که در آن زمان عیسی مسیح را رد کردند، نجات دهد، کتاب مقدس نیز نمی تواند کسانی را که امروز "شهادت عیسی" را رد می کنند، که "روح نبوت" است، نجات دهد. «آنها عشق حقیقت را دریافت نکردند تا نجات یابند. پس به همین دلیل است که خداوند عملیات ضلالت را برای آنها می فرستد تا به دروغ و با تمام فریب ظلم به هلاک شدگان اعتبار بخشد، زیرا آنها حب حق را برای نجات نپذیرفتند. به همین دلیل است که خداوند عملیات ضلالت را برای آنها می فرستد تا همه کسانی را که به حقیقت ایمان نداشتند، داوری کند. اما برعکس، از بی عدالتی لذت می بردند.» دوم تسالونیکیان 10-12: 2

- 8 وعده های لایتغیر خداوند

ابراهیم مهر ختنه را دریافت کرد، نه برای اینکه او ایمان بیاورد، بلکه به این دلیل که ایمان آورد. بنابراین، این عهد و پیمان عدالت بود که با مهر عدالت مُهر شده بود، و میراث قرار بود میراثی از عدالت باشد که کسی جز عادلان نمی تواند آن را به دست آورد. این یک "مالکیت دائمی" بود. پیدایش 8: 17 "اما ما طبق وعده او به دنبال آسمانهای جدید و زمین جدیدی هستیم که عدالت در آن ساکن باشد." دوم پطرس 13: 3 یک مرد در باور نکردن اینکه خدا می تواند عدالت را در قلبش الهام کند به همان اندازه بی وفا است که مردی که از طریق تئوری تکامل، سوابق موزاییک آفرینش را کنار می گذارد. هیچ محدودیتی نمی توان برای قدرت کلام خلاق خدا قائل شد. وعده خدا تغییر ناپذیر است و آن وعده تغییر ناپذیر با سوگند غیر قابل تغییر تأیید شد. بنابراین، خداوند موظف است به وعده های خود به همه کسانی که ادعای او را دارند، عمل کند. تاج و تخت و وجود خود خدا شاهد این امر است، و عدم رعایت آن مساوی است با انکار خدا از خود. سرانجام خداوند می آید و می گوید: اولیای من را جمع کنید، کسانی که با من عهد بسته اند. مزمور 50: 5 مسیح قربانی است. از طریق او است که ما می رویم. او تضمین کنسرت است. وعده به ابراهیم به یک چیز بستگی داشت - اینکه او یک پسر داشت. بیست و پنج سال از زمان وعده تا تحقق آن گذشت. «او در وعده خدا از راه کفر شک نکرد. اما با ایمان قوی شد و خدا را جلال بخشید.» رومیان 4: 20

ابراهیم برای به دست آوردن وعده کاری جز ایمان نکرد. اما پسر موعود پسر خودش بود. در مورد مسیحیان اینگونه است. برای به دست آوردن عدالت مسیح هیچ کاری نمی توان کرد، مگر ایمان به وعده. خدا وعده داد که ما را عادل بسازد، و تنها راه برای به دست آوردن آن عدالت این است که باور کنیم که خدا قادر است آن را نسبت دهد. وقتی مردان

راضی هستند که به خدا ایمان بیاورند و تسلیم او باشند، در وعده های او قدرتی وجود دارد که بدون هیچ قدرتی از خود، عدالت را برای آنها انجام دهد. مانند؟ «به موجب آن وعده های گرانبها و بسیار بزرگ او به ما داده شده است تا به واسطه آنها در ذات الهی شریک شوید». دوم پطرس 4: 1 قدرت در وعده خدا نهفته است. چگونه می توانیم قول ها را در خودمان موثر کنیم؟ - اعتقاد به آنها «اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را ببخشد و ما را از هر ناراستی پاک کند.» اول یوحنا 1:9

به گناهان خود اعتراف کنید، باور کنید که خداوند شما را همانطور که وعده داده است می بخشد. و وعده از آن شماسست، گناهان شما آرمزیده شده است. وعده های خدا را می توان با سفته مقایسه کرد. چند نفر می توانند صاحب این یادداشت ها شوند؟ "که می خواهد". «روح و عروس می گویند، بیا. هر که می شنود بگوید: بیا. تشنه بیاید و هر که خواهد آب حیات را مجانی بگیرد.» مکاشفه 17: 22 خدا قادر است "بسیار بیش از هر چیزی که ما می خواهیم یا فکر می کنیم، مطابق با قدرت خود که در درون ما عمل می کند، انجام دهد". افسسیان 20: 3 یک مرد ممکن است سفته خدا را برای خود بگیرد و در ازای یک برکت آن را نقد کند.

در مسیح هیچ بی عدالتی وجود ندارد!

«بنابراین که از طریق ایمان عادل شمرده شده ایم» یعنی با ایمان مطابق شریعت، «به واسطه خداوندان عیسی مسیح با خدا صلح داریم.» تنها راهی که می توانیم با قانون مطابقت داشته باشیم، و بدون محکومیت زندگی کنیم، ایمان به وعده های خداست. در مسیح بی عدالتی وجود ندارد. پس هیچ چیزی در او نیست که عدالت نباشد. مسیحی با ایمان به مسیح، عدالت مسیح را دارد. اما جیمز اعلام می کند که باید کارهایی وجود داشته باشد، وگرنه ایمان بی ارزش است. "پس ای مرد نادان، آیا می خواهی بدانی که ایمان بدون اعمال بی فایده است؟" یعقوب 20: 2 اعمال ایمان را کامل می کند. «شما می بینید که چگونه ایمان با کارهای او همراه شد. در واقع، از طریق اعمال بود که ایمان محقق شد.» یعقوب 22: 2 کارها آشکار شدن ایمان است. اما تنها با ایمان و ایمان است که انسان عادل شمرده می شود. «زیرا این خداست که در شما عمل می کند تا بخواهید و مطابق رضای او عمل کنید.» فیلیپیان 2: 13

ما خود را تسلیم دستان مسیح می کنیم. او می آید و خانه اش را در ما می سازد. ما خاک رس در دست کوزه گر هستیم. اما این مسیح است که همه کارهای نیک را انجام می دهد و تمام جلال از آن اوست. "ما با خدا صلح داریم." آرامش یک احساس نیست، یک واقعیت است. صلح نقطه مقابل جنگ، نزاع، تقلید است. ما یا در صلح با خدا هستیم یا در جنگ. اگر ما در جنگ هستیم، به این دلیل است که ما شورش را ادامه می دهیم و با پیروی از اعمال گناه آلود با خدا می جنگیم. هر کس با میل و رغبت دست به یک عمل گناه زده باشد، با خدا جنگ می کند. خدا خدای صلح است. مسیح آرامش خود را به پیروان خود واگذار کرد. "بگذارید صلح مسیح بر دل های شما حکومت کند."

کولسیان 15: 3 "و صلح خدا، که از هر عقلی برتر است، در عیسی مسیح از دل و ذهن شما محافظت خواهد کرد." فیلیپیان 7: 4:

تسلیم بی قید و شرط با خدا صلح می آورد. آنانی که شریعت تو را دوست دارند، صلح بزرگ دارند. هیچ مانعی برای آنها وجود ندارد.» مزمور 165: 119 «آه! اگر به اوامر من گوش داده بودی! آنگاه صلح تو مانند نهر و عدالت تو مانند امواج دریا خواهد بود.»

اشعیا 48: 18 عیسی مسیح "دیروز، امروز و برای همیشه یکسان است." عبرانیان 8: 13
بنابراین آرامش او با جریان مداوم یک رودخانه و غلتیدن بی وقفه امواج دریا مقایسه می شود. بنابراین، مهم نیست که چه احساسی دارد، زیرا اگر همه گناهان بوده است

اعتراف کرد که خدا امین و عادل است که آنها را می بخشد. و ما با او در صلح هستیم شرط صلح شرط عادل شدن با ایمان است.

دوست داشتن ظاهر عیسی

«از طریق او (مسیح) ما نیز با ایمان به این فیض (بخشش و لطف بی‌ارزش) که در آن ثابت قدم هستیم، دسترسی پیدا کردیم. و به امید جلال خدا بیاییم.» رومیان 2: 15 اگر در زندگی کنونی در خداوند شادی نکنیم، امیدی نداریم که در زندگی آینده در او شادی کنیم. به مسیحیان گفته می شود: «هنگامی که این چیزها شروع می شود، شادی کنید و سرهای خود را بلند کنید، زیرا رستگاری شما نزدیک است.» لوقا 21: 28 ما در حال زندگی می کنیم، نه در آینده. نجات امروز به همان اندازه که در ملکوت خدا باشد به ما تعلق دارد. هیچ کس جز خودمان نمی تواند خود را از آن محروم کند. "به دست آوردن غایت ایمان شما، نجات جان شماست." اول پطرس، 1: 9

همین قدرتی که مردم را در آینده به بهشتی عاری از گناه هدایت می کند، همان چیزی است که امروز مردم را در هماهنگی عاری از گناه نگه می دارد. اگر امروز خدا نمی تواند شما را از گناه نجات دهد، نمی تواند در آینده شما را از گناه نجات دهد، اما قدرت عیسی برای "نجات قوم خود از گناهانشان" (متی 1: 21) امروز نامحدود است! «او قادر است (امروز) همه چیز را تابع خودش کند». فیلیپیان 3: 21 «به همین دلیل او همچنین می تواند کسانی را که به وسیله او نزد خدا می آیند، کاملاً نجات دهد و همیشه زنده است تا برای آنها شفاعت کند.»

عبرانیان 25: 7 فیض خدا توسط "غنا جلال او" پشتیبانی می شود. «تا برحسب غنا جلال خود به شما عطا کند که از طریق روح او در انسان درونی نیرومند شوید.» افسسیان 16: 3 فیض خدا برابر است با جلال خدا. عرش خدا تخت جلال است.

مصیبت و مراقبت از این زندگی!

«ما نیز در مصیبت های خود افتخار می کنیم، زیرا می دانیم که مصیبت استقامت می آورد.» رومیان 3: 5 مصیبت ها باعث بی تابی کسانی می شود که با ایمان عادل شمرده نمی شوند. "تمام نگرانی خود را بر او بیاندازید، زیرا او به شما اهمیت می دهد." اول پطرس 7: 5 «مراقبت خود را به خداوند بسپارید. و او شما را حمایت خواهد کرد. هرگز اجازه نخواهد داد که صالحان متزلزل شوند.» مزمور 55: 22 «ای همه زحمتکشان و گران بارها نزد من بیایید و من به شما آرامش خواهم داد.» متی 28: 11 وقتی بارهای خود را بر عیسی می اندازیم، با ایمان، او آنها را برای ما حمل می کند. آنها را (بزرگ و کوچک) به حضرت عیسی (ع) بدهید و سپس بگویید: «او آنها را دارد.»

شهادت با سرودهای شادی بر لبانشان به میدان رفتند و بارهایشان را بر دوش مسیح بردند. در او آرامش داشتند. «زیرا این خداست که در شما عمل می کند تا بخواهید و مطابق رضای او عمل کنید. همه کارها را بدون غر زدن یا مشاجره انجام دهید.» "من می توانم همه چیز را به واسطه مسیحی که مرا تقویت می کند انجام دهم."

(فیلیپیان 4: 13، 14؛ 2: 13) «به قول قدرت او». عبرانیان 3: 11 اکنون او را تجربه کنید و در زمان آزمایش او شما را فراموش نخواهد کرد. امروز به کلام خدا ایمان زنده داشته باشید و زمان آزمایش با شادی سپری خواهد شد.

کلمه ایمان خود را مطالعه کنید

فقط یک انگیزه باید در ذهن کسانی که کلام خدا را مطالعه می کنند عمل کند و آن این است که با این مطالعه به خدا نزدیکتر شوند. او به اشخاص احترام نمی گذارد. او روح القدس خود را به هر کسی و هر کسی که بخواهد عطا خواهد کرد. او به همان اندازه مایل است که حقایق کتاب مقدس را برای یکی روشن کند. در مورد آنچه از منبر گفته می شود، آرامش و نور می تواند به دل آنها بیاید. اما اگر این کلمه را برای خود ندانید، این آرامش و نور با شما نخواهد ماند. روح القدس کلمات کتاب مقدس را الهام کرد و تنها با کمک روح القدس است که می توان آن را درک کرد. هر کسی که تسلیم روح القدس شود، می تواند کتاب مقدس را برای خود درک کند. روح القدس خدا تنها کمک واقعی برای درک کتاب مقدس است. با دعای زیاد، کتاب مقدس را از خود کتاب مقدس بیاموزید.

قدرت کلام خدا

«زیرا همانطور که باران و برف از آسمان نازل می شود و به آنجا باز نمی گردند مگر اینکه ابتدا زمین را سیراب کنند و بارور کنند و جوانه بزنند تا بذر افشان و نان به خورنده بدهند، کلام نیز چنین خواهد بود. باشد که از دهان من خارج شود. خالی به سوی من بر نمی گردد، بلکه آنچه را که من بخواهم انجام می دهد و در کارهایی که برای آن تعیین کرده ام رستگار می شود.» اشعیا 10: 55 و 11

زمین فقط به دلیل رطوبتی که از طریق باران یا برف از آسمان پایین می آید، پوشش گیاهی تولید می کند. بدون این همه چیز ناپدید می شود و از بین می رود. در مورد زندگی انسان و کلام خدا نیز چنین است. بدون کلام خدا، زندگی انسان همانقدر خالی از قدرت و خوبی است که زمین بدون باران. اما فقط اجازه دهید که کلام خدا مانند باران روی زمین بر قلب فرود آید. آنگاه زندگی در شادی و آرامش خداوند سرسبز و زیبا خواهد بود و با ثمرات عدالت که از طریق عیسی مسیح است پربار خواهد بود. این میوه های او در اینجا توصیف نمی شود، بلکه میوه های عیسی است. "او هر کاری که من بخواهم انجام خواهد داد." اشعیا 11: 55 شما نباید کلام خدا را بخوانید یا بشنوید و بگویید: "من باید این کار را انجام دهم یا آن را انجام دهم." در عوض، شما باید اجازه دهید که «در شما به طور غنی ساکن شود. کلام مسیح.» کولسیان 3: 16

. . آ

کلام خدا باید در شما کار کند تا شما را به این کار وادار کند. به همین دلیل من نیز با توجه به اثربخشی او که در من مؤثر است، سخت کار می کنم و تا حد امکان تلاش می کنم. «کولسیان 1: 29 با ایمان، کلام را به عنوان تحقق خود بشمارید. باید به قول انسان عمل کرد تا تحقق یابد. کلام خدا به خودی خود عمل می کند و ما باید آن را با ایمان از این طریق دریافت کنیم. به عنوان کلام خدا، تا به طور مؤثر هدف الهی را در ما انجام دهد. «زیرا او سخن گفت و تمام شد.» مزمور 9: 33 "با ایمان می فهمیم که جهان با کلام خدا شکل گرفته است، به طوری که چیزهای مرئی از چیزهایی که وجود نداشتند به وجود آمدند." عبرانیان 3: 11

کلام خدا در کتاب مقدس، در زندگی، در روح، در قدرت خلاق یکسان است. عیسی مسیح کلام را در زمان آفرینش گفت و او کلامی را بیان می کند که روح را نجات و تقدیس می کند. "او این کار را انجام خواهد داد." نجات "از" کلام و کلام این نجات برای ما فراهم شده است. «امالیه رسولان 13: 26» بنابراین من شما را به خداوند و کلام فیض او می سپارم که می تواند شما را بنا

اعمال رسولان 20: 32

صد در صد به عیسی گفت: «فقط یک کلمه بگو، پسر من شفا خواهد یافت.» متی 8: 8 صدیب به کلام گفته شده ایمان آورد: «برحسب ایمان تو باشد. . آنها را به عنوان سخنان راستین خدا پذیرفت و منتظر ماند تا او آنچه را که گفته بود برآورده کند.

و چنین شد. این کلمه "زنده و ماندگار" امروز است. اول پطرس 1:23 افسر التماس کرد: «خداوندا، پیش از آنکه پسرم بمیرد، پایین بیا.» یوحنا 4: 49 به این ایمان (ایمان به کلام خدا) عیسی پاسخ داد: «برو. . . پسر زنده است.» یوحنا 4: 50 عیسی اعلام کرد: "حتی در اسرائیل نیز چنین ایمانی نیافته ام." متی 10:8 لوقا 7:9

«اما وقتی پسر انسان بیاید، آیا بر روی زمین ایمان خواهد یافت؟» لوقا 8: 18 سؤال خطاب به شماس است که اکنون در آخرالزمان زندگی می کنید. آیا با این کلمه "عادل"، "مقدس"، "پاک" از گناه خواهید شد؟ «شما به خاطر کلامی که به شما گفتم پاک هستید. در من بماند. . . زیرا بدون من هیچ کاری نمی توانید انجام دهید.» یوحنا 3: 15 و 4: «و اینک، یک جذامی آمد و گفتوا پیستوا همکرا با کبشنه: «افورطدار و جندا ام گپا کخولهی» هتن آوالن هورا؛ 8 لوقا 12 و کوسق 1 گنلهکار ظهور را، دیوارا یکمان و یلو کلا همنن، کولام می کند: «اگر بخواهی. . . شما می توانید مرا از گناه نجات دهید و عیسی پاسخ می دهد: "من می خواهم، پاک باشم." کلام خلاق خدا را بپذیر!

بدهکار به "هر مرد!"

«به هر کسی که اجازه می دهد ختنه شود، دوباره شهادت می دهم که ملزم به حفظ کل شریعت است.» غلاطیان 3: 5
آیا ما هیچ تعهدی به اطاعت از خدا نداریم زیرا این آیه نشان می دهد که ما نیازی به ختنه شدن نداریم؟ تعبیر «مجبور» در اینجا به این معناست که انسان نمی تواند هیچ یک از قرض های خود را بپردازد، خود را درهم شکسته و گمشده می بیند و باید «اجرای گناه» را که «مرگ است» بپردازد. اما خدا را شکر که پسر یگانه خود را داد تا بدهی ما را بپردازد. فقط باور کنید و آن را دریافت کنید. از من طلای تصفیه شده در آتش بخر تا ثروتمند شوی، جامه های سفیدی که خودت را بپوشی. مکاشفه 3: 18
«بیا، بی پول و بی قیمت بخر. اشعیا 1: 55 این به معنای غلاطیان 3: 5 است که مسیح بر روی صلیب مرد تا دزدی، قتل، ارتکاب زنا، پرستش خدایان دروغین، پرستش بت ها، لعنت خدا و نقض سبت را برای انسان معتبر کند. فرمان چهارم، روز خداوند عیسی مسیح؟ "اصلا." "و؟ آیا گناه کنیم زیرا تحت شریعت نیستیم، بلکه تحت فیض هستیم؟ اصلا. آیا نمی دانی که بندگان که خود را برای اطاعت او عرضه می کنند، و از او اطاعت می کنند، بندگان گناهی که به مرگ می انجامد، یا اطاعتی که به سوی عدالت می آورد؟ اما خدا را شکر، زیرا زمانی که بندگان گناه بودید، با وجود این، از صمیم قلب از آموزه ای که به آن تسلیم شده بودید، اطاعت کردید. و هنگامی که از گناه رهایی یافتید، بندگان عدالت قرار گرفتید.» رومیان 18-15: 6

9 - در روح راه بروید!

«اما من می گویم، به واسطه روح رفتار کنید، و هرگز شهوت جسمانی را برآورده نخواهید کرد. زیرا که جسم از روح می داند و روح از بدن، زیرا با یکدیگر مخالفند، تا آنچه را که می خواهید انجام ندهید. اما اگر توسط روح هدایت می شوید، تحت شریعت نیستید.» غلاطیان 5: 16-18 به عنوان فرزندان خدا، اینها ذهن روح، ذهن مسیح را دارند. و بنابراین، با ذهن، آنها «به قانون خدمت می کنند»

خداوند". «من از خود، با ذهنم بنده شریعت خدا هستم.» رومیان 7:25

در این راستا، هرکسی که توسط روح خدا هدایت می شود، و بنابراین ذهن مسیح را دارد، شریعت را انجام می دهد. زیرا به وسیله این روح بی گناه، محبت خدا در دل ریخته می شود، که به خودی خود تحقق شریعت در هر کسی است که آن را دارد. از سوی دیگر، هر کس که توسط جسم هدایت می شود، و بدین ترتیب دارای فکر جسمانی است، کارهای جسمانی را انجام می دهد و بدین ترتیب به قانون گناه خدمت می کند.

هر که توسط جسم هدایت می شود، نمی تواند خوبی را که می خواهد انجام دهد. در عوض، او به قانون گناه خدمت می کند، و بنابراین تحت محکومیت قانون قرار می گیرد. اما هر که «روح او را رهبری کند، تحت شریعت نیست»، زیرا روح القدس که او را رهبری می کند گناه نمی کند. هر مردی همیشه در انتخاب راه خود آزاد است. «اگر بر اساس جسم زندگی کنید، به سوی مرگ می روید. اما اگر به روح اعمال بدن را بکشید، قطعاً زنده خواهید ماند.» رومیان 8:13 توجه داشته باشید که در غلطیان، رومیان و کولسیان، این دیدگاه پیوسته ارائه می شود که بدن، در طبیعت واقعی و جسمانی اش، هنوز نزد کسی است که روح خدا دارد، و این بدن در حال جنگ است. با روح

انسان «تبدیل شده» از وسوسه رها نیست و همان تمایلات و امیال گناه آلود را دارد. اما فرد دیگر مشمول چنین چیزی نیست. او با تمایلات و امیالش از تسلیم شدن به جسم رها شده و اکنون تسلیم روح است. او اکنون تابع قدرتی است که بر جسم نگاهدار، با همه ترجیحات و خواسته هایش، غلبه می کند، تسلیم می کند، مصلوب می کند و تحت کنترل خود ننگه می دارد. بنابراین، نوشته شده است که «به واسطه روح» «اعمال بدن» کشته می شوند. رومیان 13: 8" پس فطرت زمینی خود را بمیران: زنا، ناپاکی، شهوت، هوس شیطانی، و طمع که بت پرستی است." کولسیان 5: 3 توجه داشته باشید که همه این چیزها در بدن موجود است و اگر جسم سلطنت کند، زنده و سلطنت خواهد کرد. اما به محض اینکه خود بدن به وسیله روح تحت فرمان قدرت خدا قرار می گیرد، همه این چیزهای بد در ریشه کشته می شوند و بنابراین از ظهور در زندگی جلوگیری می شود.

مردی که تحت قدرت جسم قرار دارد، «جسمی است، زیر گناه فروخته می شود» (رومیان 7:14) او مشتاق انجام نیکی است. میل به انجام نیکوکاری دارد، اما تابع قدرتی در جسم است که به او اجازه نمی دهد تا آن کاری را که دوست دارد انجام دهد. "چون من آن خوبی را که ترجیح می دهم انجام نمی دهم، بلکه بدی را که نمی خواهم، این همان کاری است که انجام می دهم." رومیان 7:19 «پس وقتی می خواهم نیکی کنم، شریعت را می بینم که شر در من است. زیرا در مورد انسان درونی، از شریعت خدا لذت می برم. اما من در اعضای خود قانون دیگری می بینم که با شریعت ذهنم می جنگد و مرا زندانی قانون گناه می کند که در اعضای من است. مرد بدبختی که هستم! کیست که مرا از این بدن از مرگ نجات می دهد؟" این مردی را توصیف می کند که تابع جسم است، به «قانون گناه» که در اعضاست. و هنگامی که او قدرت جسم را از خود دور می کند، و می خواهد نیکی کند، آن قدرت باز هم او را به اسارت در می آورد، و او را تحت سلطه جسم، قانون گناه، که در اعضای اوست، نگه می دارد.

اما رهایی از آن قدرت وجود دارد. «مرد بدشانسی که هستم! کیست که مرا از این بدن از مرگ نجات می دهد؟» پاسخ: «خدا را از طریق خداوند ما عیسی مسیح سپاسگزاریم». رهایی وجود دارد، زیرا مسیح به تنهایی رهایی بخش است. بر محتوا غلبه نمی شود. نبرد پایانی نداشت هنوز مبارزه ای وجود دارد که باید انجام شود. "من اینگونه می جنگم، نه مثل پرتاب کردن ضربات در هوا." اول قرنتیان 9: 26 مبارزه این است: "اما بدن خود را می زنم و آن را به بردگی می آورم تا پس از موعظه به دیگران، خود من محروم نشوم." اول قرنتیان 9: 27 بنابراین، مسیحی با بدن خود، بدن خود، با ترجیحات و لذت هایش مبارزه می کند و آن را تحت اطاعت خود نگه می دارد، زیرا از قدرت جسم و قانون گناه رهایی یافته است. "من به بردگی تقلیل یافته ام" در اول قرنتیان به معنای

به معنای واقعی کلمه، "برای ضربه زدن به زیر چشم، به صورت ضربه بزنیید و مشت کنید تا آبی شود". این چنین بیان شد: «من مثل بوکسوری که هوا را مشت می کند نمی جنگم. اما به بدنم صدمه می زدم و آن را وادار به اطاعت می کنم.»

بنابراین، رومیان 7 مردی را نشان می دهد که تابع قدرت جسم و قانون گناه است که در اعضاست، اما مشتاق رهایی. اول قرنیتیان 9 بدن را از طریق قدرت جدید روح خدا نشان می دهد که تابع انسان است. رومیان 7 جسم را غالب و انسان را تحت سلطه آن نشان می دهد. اول قرنیتیان 9 نشان می دهد که انسان غالب است و جسم در تسلیم است. این معکوس شدن مبارک چیزها در تبدیل ایجاد می شود. با قدرت خدا، روح خدا، او بر جسم، با تمام محبت ها و امیال گناه آلودش مسلط می شود. و از طریق روح، بدن را با عواطف و لذت هایش مصلوب می کند، در نبرد خود با «نبرد نیک ایمان». اول تیموتائوس 12: 6

انسانها با رهایی کامل از بدن نجات نمی یابند. بلکه با دریافت قدرت غلبه و تسلط بر همه تمایلات شیطانی و امیال نفسانی. انسانها با رهایی از قلمرو وسوسه شخصیت خود را توسعه نمی دهند (در واقع هرگز نتوانستند) اما با دریافت قدرت، در میدان وسوسه دقیقاً در جایی که هستند، بر هر وسوسه ای غلبه کنند. «ما را به وسوسه نکش، بلکه ما را از شر نجات ده، زیرا پادشاهی، قدرت و جلال تا ابد از آن توست. آمین». متی 13: 6؛ لوقا 11: 4

عیسی اعلام کرد: "من بر جهان غلبه کردم." یوحنا 16: 33. "کسی که بر جهان غلبه می کند جز کسی که معتقد است عیسی مسیح پسر خداست کیست؟" اول یوحنا 5: 5. "کسی که پیروز می شود، به هیچ وجه از مرگ دوم آسیب نخواهد دید." مکاشفه 2: 11. "به هر که پیروز می شود و اعمال مرا تا آخر نگاه دارد، بر امت ها اقتدار خواهم داد." مکاشفه 2: 26.

اگر قرار است انسانها با رهایی کامل خود از بدن آنگونه که هست نجات یابند، پس عیسی هرگز به دنیا نیامده باشد. اگر قرار بود انسانها با رهایی از همه وسوسه ها نجات یابند و در محیطی عاری از وسوسه قرار گیرند، در آن صورت نیازی به آمدن عیسی به دنیا نداشت. اما هرگز، با هیچ نوع رهایی مانند این، انسان نمی توانست شخصیت خود را توسعه دهد. بنابراین، عیسی به جای تلاش برای نجات انسانها از طریق رهایی کامل از بدن، دقیقاً همان جایی که هست، به دنیا آمد و گوشت پوشید، درست در جایی که انسانها بودند. و آن گوشت را همانگونه که هست با تمام تمایلات و تمایلاتش دریافت. و با قدرت الهی که با ایمان آورد، "گناه در جسم را محکوم کرد" و بدین وسیله آن ایمان الهی را که قدرت الهی را برای انسان به ارمغان آورد تا او را دقیقاً از قدرت جسم و قانون گناه رهایی بخشد، برای همه بشریت آورد. جایی که اوست، و به او تسلط مطمئن بر جسم، همان گونه که هست، بدهید. عیسی با تمام وسوسه های شناخته شده برای این جسم روبرو شد و بر هر یک از آنها غلبه کرد. و با این پیروزی برای هر روحی در جهان پیروز شد. ستایش نام مبارک اوست! هر روحی می تواند این پیروزی را در کمال خود داشته باشد، کسانی که «ایمان عیسی» را دریافت کرده و نگه می دارند. مکاشفه 12: 14 زیرا "این است پیروزی که بر جهان غلبه می کند، ایمان ما." بررسی و هرالده، 18 سپتامبر 1900.

گناه در جسم محکوم شده است!

«اما ثمره روح عشق، شادی، صلح، صبر، مهربانی، نیکی، وفاداری، نرمی، خویشتن داری است. در برابر چنین چیزی قانونی وجود ندارد. و کسانی که به عیسی مسیح تعلق دارند، جسم را با احساسات و امیالش مصلوب کرده اند. اگر در روح زندگی می کنیم، در روح نیز گام برداریم. مباحثات به فخر فروشی و تحریک یکدیگر و حسادت به یکدیگر نشویم.» غلاطیان 26-22: 5 روح از

خدایی که در کمال خود، رایگان به هر مؤمنی عطا شده است، با جسم می‌جنگد تا در کسانی که توسط روح خدا هدایت می‌شوند، جسم نتواند چیزهایی را که می‌خواهد انجام دهد. در چنین حالتی، روح خدا سلطنت می‌کند و باعث می‌شود که «ثمره روح» به جای «اعمال بدن» در زندگی ظاهر شود.

نوشته شده است: "کسانی که چنین کارهایی می‌کنند، وارث ملکوت آسمان نخواهند بود." غلاطیان 5:21 رجوع کنید به اول قرنتیان 9: 6 و با این حال، خدا تمهیدات کاملی فراهم کرده است که به موجب آن هر نفس، علیرغم همه امیال، امیال و تمایلات جسمانی، می‌تواند «ملکوت آسمان را از طریق عطا روح القدس، از طریق فیض مسیح، به ارث ببرد. در مسیح نبرد در هر نقطه صورت گرفت و پیروزی کامل شد. او به خودی خود گوشت آفریده شد - همان گوشت و خونی که برای نجات از گناه آمده بود. او در همه موارد با ما برابر شد. او «در همه موارد مانند ما وسوسه شد، اما گناهی نداشت.» عبرانیان 15: 4 اگر در هر یک از این «چیزها» او «شبیبه ما» نبود، در آن مرحله احتمالاً نمی‌توانست مانند ما وسوسه شود و بنابراین احتمالاً «شبیبه ما» وسوسه نمی‌شد. "

او «با احساس ناتوانی‌های ما تحت تأثیر قرار گرفت»، زیرا او «در همه چیز مانند ما وسوسه شد».

هنگامی که او وسوسه شد، او امیال و تمایلات جسمانی را احساس کرد، همانطور که ما در هنگام وسوسه آنها را احساس می‌کنیم. زیرا "هر کس به طمع خود وسوسه می‌شود که او را جذب و اغوا کند". یعقوب 14: 1 عیسی این را بدون گناه تجربه کرد، زیرا وسوسه شدن گناه نیست. تنها زمانی است که گناه تصور شود، زمانی که میل را گرامی بدارید، زمانی که تمایل مورد تایید قرار گیرد، تنها در این صورت است که گناه تولید می‌شود.

عیسی هرگز، حتی در اندیشه، آرزویی را گرامی نمی‌داشت، یا تمایلی به جسم را تأیید نمی‌کرد. بنابراین، در جسمی مانند بدن ما، او در همه موارد مانند ما وسوسه شد، اما بدون اثری از گناه، با قدرت الهی که از طریق ایمان به خدا دریافت کرده بود، او در جسم ما، تمام تمایلات آن را خفه کرد. گوشت، و در نهایت هر آرزوی بدن را از بین برد. و به این ترتیب «خدا پسر خود را به صورت جسم گناهکار و در مورد گناه می‌فرستد. و در واقع، خدا گناه را در جسم محکوم کرد.» رومیان 3: 8 با انجام این کار، او پیروزی کامل و قدرت الهی به دست آورد تا او را برای هر جانی در سراسر جهان حفظ کند. این پیروزی کامل برای هر روح در عیسی مسیح رایگان است. با ایمان به عیسی دریافت می‌شود. "ایمان عیسی" که او به کمال تبدیل شد و به هر ایماندار به او بخشیده است، تحقق می‌یابد و حفظ می‌شود. زیرا "این پیروزی است که بر جهان غلبه می‌کند، ایمان ما". اول یوحنا 5:4

او «دشمنی را که بشریت را از خدا جدا می‌کرد، در جسم خود لغو کرد، «پس از آن دو» (خدا و انسان از او جدا شدند)، «در خود انسان جدیدی آفرید که صلح می‌کرد». افسسیان 2: 15 او «دشمنی را در بدن خود لغو کرد و یهودیان و غیریهودیان را - همه انسانهایی که در معرض دشمنی هستند - با خدا در یک بدن از طریق صلیب آشتی داد و دشمنی را به وسیله آن از بین برد.» افسسیان 2: 16 دشمنی "در جسم او" بود. و در آنجا «در جسم خود» آن را نابود و منسوخ کرد. و او فقط می‌توانست این کار را با «در جسمش» انجام دهد.

به این ترتیب، عیسی لعنت را با تمام کامل آن بر عهده گرفت، دقیقاً همانطور که این نفرین بر بشریت رخ می‌دهد. او این کار را با "نفرین کردن خود برای ما" انجام داد. غلاطیان 3: 13 اما "لعنت بدون علت برآورده نمی‌شود."

(امثال 26:2) و هرگز نیامد. علت لعنت گناه است. او به خاطر گناهان ما برای ما لعنت شد و برای مواجهه با چنین نفرینی برای ما، باید با گناه همانطور که در ما وجود دارد روبرو شود. به این معنا، «کسی که گناه نمی‌داندست، [خدا] ما را گناه کرد» و این «تا در او عادل خدا شویم».

دوم قرنیتان 21: 5 در هر نقطه ای مانند ما، حتی یک گرایش یا تمایل جسمی هرگز از جانب او مجاز یا شناخته نشد، حتی در فکر. اما هر یک از آنها به طور مؤثر توسط قدرت خداوند که از طریق ایمان الهی به بشریت آورده است، ریشه کن شدند.

«بنابراین چون فرزندان در گوشت و خون مشترکند، او نیز در اینها شریک شد تا با مرگ خود، صاحب قدرت مرگ، یعنی شیطان را نابود کند و همه را از ترس رهایی بخشد. مرگ، در طول زندگی خود در معرض بردگی بودند. زیرا او ظاهراً فرشتگان را یاری نمی کند، بلکه به فرزندان ابراهیم کمک می کند. از این جهت لازم بود که در همه چیز مانند برادران خود شود و در امور مربوط به خدا کاهن اعظم رحیم و وفادار باشد و برای گناهان مردم کفاره دهد. زیرا از آنجایی که او خود رنج کشید و وسوسه شد، قادر است به وسوسه شدگان کمک کند.» عبرانیان 18-14: 2

این پیروزی که مسیح در بدن انسان به دست آورد، توسط روح القدس برای نجات همگان در بدن انسان که امروز به عیسی ایمان دارند، به دست می آید، زیرا از طریق روح القدس، حضور مسیح نزد مؤمن می آید. این آرزوی همیشگی اوست که عطا کند «تا از طریق روح او در انسان درونی نیرومند شوید. و بنابراین بگذارید مسیح با ایمان در قلبهای شما ساکن شود و در عشق ریشه دار و استوار باشد تا بتوانید با همه مقدسین وسعت و طول و ارتفاع و عمق را درک کنید و عشق مسیح را که فراتر از همه است بشناسید. درک کنید تا از تمام پری خدا پر شوید.» افسسیان 19-16: 3

امروزه رهایی از گناه و قدرت آن با حضور شخصی عیسی مسیح در بدن انسان تقریباً 2000 سال پیش انجام می شود. همانطور که مسیح "دیروز، امروز و تا ابد" (عبرانیان 8: 13 است، انجیل مسیح "انجیل جاودانی" است (مکاشفه، 6: 14 دیروز، امروز و تا ابدالابد یکسان است. پس از آن «خدا در جسم» عیسی مسیح ظاهر شد («امانوئل...، خدا با ما» - متی 23: 1 «و نام او را عیسی» «شبییه بدن گناهکار» خواهید خواند. «: "زیرا او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد" متی، 1: 21 و امروز "خدا در بدن" انسانها ظاهر می شود ("جسم گناهکار" که "تسلی دهنده" را دریافت می کند تا با شما باشد. برای همیشه، روح حقیقت، که جهان نمی تواند او را بپذیرد، زیرا نه او را می بیند و نه می شناسد، شما او را می شناسید، زیرا او با شما ساکن است و در شما خواهد بود.

یوحنا 16: 14 و 17)

این انجیل «مسیح در شما، امید جلال» است. - مسیح در "جسم گناهکار" خود، زیرا او خود را برای گناهان ما و برای گناهکاری ما داد. و شما، همانطور که هستید، مسیح کسب کردید، و خدا "ما را در او برگزید" و "به ما بلاعوض در محبوب عطا کرد." افسسیان 4: 1 و 6. او شما را همانطور که هستید پذیرفت. و انجیل «مسیح در شما، امید جلال»، شما را تحت ملکوت فیض خدا می آورد، و از طریق روح خدا، شما را چنان تابع قدرت مسیح و خدا می سازد که «ثمره روح» به جای «اعمال بدن» در زندگی شما ظاهر می شود.

غلاطیان 19: 5 ثمره روح این است:

عشق - عشق به خدا که توسط روح خدا در قلب ریخته می شود. و به جای اینکه نفرت یا هر یک از مظاهر آن حتی در فکر مجاز باشد، هیچ کس نمی تواند کاری را با او انجام دهد که باعث شود جز دوست داشتن او کاری انجام دهد. زیرا این عشق، که عشق خداست، «دیروز، امروز و برای همیشه یکسان است». و دوست دارد که انتظار پاداش نداشته باشد، بلکه برای ساده بودن

حقیقت دوست داشتن؛ او عشق می ورزد به این دلیل که او عشق است، و اگر این همه باشد، نمی تواند کاری متفاوت انجام دهد.

لذت -خوشبختی آتشی است که از خیر حال و آینده ناشی می شود، زیرا ابدی است. از این نظر، همیشه وجود دارد و همیشه چیزی است که باید منتظر آن بود. و بنابراین، نشان دهنده یک "رضایت مسرت بخش" است.

صلح -آرامش کاملی که در قلب حاکم است -"آرامش خدا که از همه چیز فراتر می رود درک" و «قلب و ذهن» صاحب آن را حفظ می کند.

طول عمر، مهربانی، ایمان -این ایمان pistis- در یونانی -اعتقاد راسخ است. اعتقاد بر اساس اعتماد، نه دانش (ایمان "قلب"، نه سر، ایمان مسیح، نه عقیده)؛ امانتی استوار است و با اعتقاد به آن پایبند است و از تضادهای متضاد سرپیچی می کند.

ملایمت، اعتدال -اعتدال، خودکنترلی است. بنابراین، روح خدا انسان را از تسلیم شدن در برابر امیال، امیال و عادات گناه آلود خود رها می کند و او را انسانی آزاد و مسلط بر خود می سازد.

"در برابر چنین چیزی هیچ قانونی وجود ندارد." شریعت خدا علیه هیچ چیز نیست، بلکه علیه گناه است. در زندگی انسانها، قانون خدا بر خلاف هر چیزی است که ثمره روح خدا نیست.

بنابراین مسلم است که هر چیزی در زندگی انسان که ثمره روح خدا نباشد گناه است. و این همان تأیید، به عبارت دیگر، این حقیقت ابدی است که «هر چیزی که از ایمان نباشد گناه است». رومیان 14:23. «اگر در روح زندگی می کنیم، در روح نیز رفتار کنیم.» غلاطیان 5: 25 و از آنجا که ما در روح زندگی می کنیم و در روح راه می رویم، "بیایید تسخیر لاف زدن، تحریک یکدیگر، حسادت به یکدیگر نباشیم." غلاطیان 5:26.

- 10 شما کامل باشید

"بنابراین، با کنار گذاشتن اصول اولیه آموزه مسیح، اجازه دهید خود را به سمت آنچه که کامل است هدایت کنیم." عبرانیان 6:1 «مسیح در شما، امید جلال. آن را اعلام می کنیم و به هر انسانی هشدار می دهیم و به هر انسانی با تمام حکمت تعلیم می دهیم تا هر انسانی را در مسیح کامل معرفی کنیم.» کولسیان 1: 27 و 28. از ما کمال انتظار می رود. من و شما باید از ما انتظار داشته باشیم. ما نباید چیزی را در خودمان بپذیریم که کاملاً با معیار کمالی که خداوند تعیین کرده است مطابقت نداشته باشد. چه چیزی می تواند ما را از دستیابی به کمال بیش از این که فکر نکنیم انتظار نمی رود باز دارد؟ وقتی مشخص شد که کلمه این مفهوم را می رساند که من و تو باید به کمال برسیم، تنها چیزی که باید در نظر بگیریم شکل است. این همه است.

کاری را که انجام داده ایم در خود نپذیریم، و چیزی را که در مورد خود یک تار مو از کمالی که خدا تعیین کرده است نپذیریم -این را هرکسی ثابت کند و تا ابد مستقر شود -آنگاه فقط به دنبال شناختن راهی برای به دست آوردن آن، و آن محقق خواهد شد. کلام خدا چنین گفته است. پس اینطور. پس استاندارد چیست؟

«بنابراین، شما کامل باشید، همانطور که پدر آسمانی شما کامل است.» متی 5: 48. کمال خدا تنها معیار است، بنابراین من و شما باید همانجا بایستیم و رو در رو با خود روبرو شویم و همیشه از خود بخواهیم که کمالی مانند خدا در ما وجود داشته باشد. و این را با ذره ای اجاز در نظر نخواهیم گرفت.

و در مورد هر چیزی که در خودمان درجه ای کمتر از کمال را نشان می دهد، بهانه نمی جوییم.

به اندازه کافی روشن است که ما نمی توانیم از نظر عظمت آن گونه که خداست کامل باشیم، نه از نظر قدرت مطلق که او هست و نه در علم مطلق. این کمال شخصیتی است مانند شخصیت خدا که برای من و شما به عنوان هدفی برای رسیدن به آن قرار داده شده است و فقط باید آن را بپذیریم و آن را فقط در خودمان می پذیریم. پس وقتی این کمال خود خداست که من و شما باید آن را داشته باشیم و فقط از خودمان آن را بپذیریم و همیشه به آن معیار پایبند باشیم، فوراً می بینید که فقط برای من و شما این است که دائماً در کمال بمانیم. حضور قضاوت خداوند در اندیشه و گفتار و عمل. تنها کسی که این کار را انجام دهد در امان است. اینجاست که هر یک از ما امیدواریم که بمانیم، چه عادل باشیم و چه شریر. پس چرا آنجا نمایم و مشکل را حل نکنیم؟ مقرر شده است که من و شما باید در برابر تخت قاضی عیسی مسیح بایستیم و هر کدام با آن معیار سنجیده شوند. خداوند «روزی را قرار داد که در آن جهان را به عدالت به وسیله مردی که مقدر کرده بود و پیش از همه به او ایمان آورده بود، داوری خواهد کرد و او را از مردگان زنده کرد». اعمال رسولان. 17:31

شیوه زندگی من معیار نیست، کمال خدا تنها معیار است. هیچ ذهن محدودی نمی تواند کمال خدا را بسنجد. اگر نمی توانم استاندارد را اندازه گیری کنم، چگونه می توانم به آن برسیم، حتی اگر به من داده شده باشد که این کار را انجام دهم؟ بنابراین انجام آن کاملاً فراتر از شماست. "به راستی می دانم که چنین است، زیرا چگونه انسان می تواند با خدا عادل باشد؟ اگر کسی با او مجادله کند، یکی از هزار چیز را نمیشود جواب دهد... وقتی به قوت آن بزرگوار ملأسد، میگوید: اینجا هستم. اگر از عدالت: چه کسی از من نقل می کند؟ حتی اگر عادل باشم، دهانم مرا محکوم خواهد کرد. اگر چه من بی تقصیر هستم، او مرا مقصر خواهد دانست. من عادل، جان خود را در نظر نمی گیرم، به جانم اهمیت نمی دهم... حتی اگر خود را با آب برف بشویم، و دستانم را با سوزان پاک کنم، در آن صورت مرا در گل فرو می کنی، و خودم را، آنها از من متنفر خواهند شد. ایوب. 31، 30، 21-19: اگر چنین است، پس بیایید برای همیشه از این ایده که کمال چیزی است که باید برای خودمان به دست آوریم، دست برداریم. خداوند منتظر آن است و آن را روزی داده است. این چیزی است که ما برای آن آفریده شده ایم. تنها هدف وجودی ما این است که دقیقاً همین باشیم - با کمال خدا، شخصیت او کامل شویم. ما نباید شخصیتی شبیه او داشته باشیم. شخصیت او باید مال ما باشد. و این به تنهایی کمال مسیحی است.

«متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را با انواع برکات روحانی در نواحی آسمانی در مسیح برکت داده است، همانطور که ما را قبل از تأسیس جهان در خود برگزید تا مقدس و مقدس باشیم. بی عیب در برابر او؛ و عاشق.» افسسیان 3: 1 و 4. این دلیل است که او ما را آفرید و چرا همه چیز وجود دارد، پس چرا ما اکنون هدف وجودی خود را برآورده نمی کنیم و در عشق در برابر او مقدس و بی عیب نمی ایستیم؟

«زیرا خدا پسندیده بود که تمام پری در او ساکن شود و پس از برقراری صلح از طریق خون صلیب خود، به وسیله او همه چیز را با خود آشتی دهد، چه در زمین و چه در آسمان. و شما نیز که زمانی به خاطر اعمال بدتان در ذهن خود بیگانه و دشمن بودید، اما اکنون شما را در کالبد جسمانی خود آشتی داده تا شما را مقدس و بی عیب و نقص در پیشگاه خود قرار دهد.»

کولسیان. 11:19-22 او ما را برای این منظور آفرید. گناه ما را کاملاً از آن هدف دور کرد، اما مسیح را خشنود کرد که صلیب را تحمل کند تا هدف اصلی او برآورده شود. خون مسیح ریخته شد تا بتواند ما را «قدوس، بی عیب و بی عیب» در پیشگاه خود عرضه کند. بنابراین

مسیر کمال مسیحی از طریق صلیب است. هیچ مسیر دیگری کافی نخواهد بود. مسیح آن را از طریق صلیب به دست آورد. بنابراین، تنها راهی که من و تو باید طی کنیم، راه صلیب است. او تدارک دیده است که خودش آن را انجام خواهد داد. ما اصلاً به خاطر آن از او پیروی نمی کنیم.

«و فیض به هر یک از ما به نسبت عطای مسیح داده شد. از این رو می فرماید: هنگامی که به عروج رفت، اسیری را به اسارت برد و به مردم هدیه داد. حال منظور او از صعود چیست، اگر نه اینکه به نواحی پایین زمین نیز نزول کرده بود؟ آن که نازل شد نیز همان کسی است که از همه آسمان ها بالا رفت تا همه چیز را پر کند. و او خود برخی را به عنوان رسول، برخی را به عنوان پیامبر، برخی را به عنوان مبشر، و برخی را به عنوان شبان و معلم، با هدف کامل کردن مقدسین برای انجام خدمت، برای ساختن بدن مسیح، تا زمانی که همه ما به آن برسیم، قرار داد. وحدت از ایمان و معرفت پسر خدا، تا مردانگی کامل، به اندازه قد و قامت کامل مسیح.» افسسیان. 13-7: 4

آنچه را که صلیب برای ما به ارمغان آورد در دسترس ما قرار می گیرد، فیض خدا آن را به ما عطا می کند و در ما تحقق می بخشد. عطایای خداوند برای کمال اولیای الهی داده شده است. ما باید مشتاق هدایا باشیم، برای هدایا دعا کنیم و هدایایی را دریافت کنیم که هدف خدا را برآورده می کند. در غیر این صورت چه کار می کنیم؟ ما نمی توانیم آن را اندازه گیری کنیم. و اگر چنین به ما داده شود نمی توانیم به ارتفاع آنها برسیم. هدف از خلقت ماست. و هنگامی که آن شیء توسط گناه ناامید شد، او با خون صلیب خود آن را برای همه ممکن ساخت، و هر مؤمنی را با عطایای روح القدس امن می کند. «اکنون او که می تواند شما را از لغزش باز دارد و شما را با شادمانی معرفی کند، پاک در برابر جلال خود، نزد خدای یگانه، نجات دهنده ما، به واسطه عیسی مسیح، خداوند ما، جلال، عظمت، امپراتوری و حاکمیت، پیش از همه. اعصار، و اکنون، و برای همه اعصار. آمین.» یهودا 24: 1 و 25

عیسی می تواند شما را بی عیب و نقص معرفی کند. چه زمانی؟ عیسی دیروز، امروز و برای همیشه یکسان است. او اکنون به همان اندازه توانمند است که در آن زمان یا همیشه خواهد بود. وقتی گناه حاکم شد، مطلق بود، بنابراین انجام نادرست آسان تر از انجام درست بود. وقتی فیض حاکم است، انجام درست آسانتر از انجام نادرست است. این مقایسه است. وقتی قدرت گناه شکسته شد و فیض حاکم شد، فیض بر گناه حاکم می شود و تمام قدرت گناه را از بین می برد. وسیله روشن است: «تا همانطور که گناه از طریق مرگ سلطنت کرد، فیض نیز از طریق عدالت تا حیات جاودانی به واسطه خداوند ما عیسی مسیح سلطنت کند. پس چه بگوییم؟ آیا در گناه می مانیم تا فیض زیادتر شود؟ اصلاً.» می گوید: "به هیچ وجه!" پس خداوند اراده کرده است که از گناه دست برداریم. اگر بدانیم که او چنین قصدی دارد، پس می توانیم با اطمینان انتظار آن را داشته باشیم. اگر منتظرش نباشیم، هرگز اتفاق نخواهد افتاد. «چگونه هنوز در گناه زندگی کنیم، چه کسی برای آن مرده است؟»

مرده بودن مستلزم دفن است. از طریق غسل تعمید تا مرگ با او دفن شدیم و در زندگی تازه برخاستیم، «این را می دانستیم که پیر ما با او مصلوب شد، تا بدن گناه از بین برود، تا گناه را به عنوان برده خدمت نکنیم.» نقشه راه پیش روی ما گذاشته شده است و راه صلیب است. برای چه هدف؟ «تا بدن گناه از بین برود و ما به عنوان برده گناه را خدمت نکنیم.»

بنابراین آزادی از اسارت گناه تنها از طریق مصلوب شدن و نابودی است. آیا گناه را انتخاب می کنید یا نابودی و مصلوب شدن را ترجیح می دهید؟ آیا نابودی را انتخاب می کنید و از گناه می گریزی؟ یا گناه و هلاکت را هم ترجیح می دهید؟ این سوال است. این یک جایگزین نیست. کسی که می خواهد برای فرار از نابودی بگریزد

تخریب، با تخریب روبرو می شود. کسی که نابودی را انتخاب می کند از نابودی می گریزد. خوب، پس راه نابودی از طریق صلیب مسیح راه نجات است. هر کس نابودی را با رستگاری مبادله کند و آن را به عنوان دارایی ابدی در دستان خود بگیرد، هرگز این نجات را از دست نخواهد داد. کی ما را بی عیب و نقص در حضور جلال خود حاضر خواهد کرد؟ اکنون؛ و تنها راه هلاکت است، زیرا نابودی نجات است. به این ترتیب، تصمیم گیری برای مبادله دشوار نیست. این بزرگترین معامله ای است که تا به حال برای بشر در دسترس است.

کمال مسیحی: مصلوب شدن، نابودی، از این پس دیگر در خدمت گناه نیست. مرگ بر گناه، دفن در نماد غسل تعمید، رستخیز در زندگی جدید، تولد جدید.

"زیرا کسی که مرده است از گناه عادل شمرده شده است." رومیان 7: 6 بنابراین سؤالی که باید از خود بپرسیم این است: "آیا من مرده ام؟" "اگر قبلاً با مسیح مرده ایم، معتقدیم که با او نیز زندگی خواهیم کرد." رومیان 8: 6 آیه اول رومیان 6 قصد دارد که ما از گناه آزاد باشیم. دومی نیز؛ ششم اعلام می کند که از این پس ما به گناه خدمت نخواهیم کرد. هفتم می گوید که مرده از گناه پاک است. هشتم اعلام می کند که اگر با مسیح مرده باشیم، با او نیز زندگی خواهیم کرد، او کجا زندگی می کند؟ آیا او در عدالت زندگی می کند یا در گناه؟ رومیان 13، 12، 11، 10، 9، 8، 7، 6، 2، 1، 6 و 14 دلالت بر این دارد که ما از گناه آزاد خواهیم شد. "بیاپید به سمت کمال برویم." همانطور که مرگ دیگر بر مسیح سلطه ندارد، که زمانی در گناه مرد ("زیرا او برای ما گناه شد")، آیا گناه همچنان بر ما سلطه دارد؟ «آیا نمی دانی که بندگانی که از او اطاعت می کنی، بندگان او می شوی، چه گناهی که به مرگ می انجامد، چه اطاعتی که به عدالت منجر شود؟»

اگر از قدرت گناه رهایی یافتی، بنده خدا خواهی بود. اگر هنوز تحت قدرت گناه هستید، پس بنده شیطان هستید. یک خادم باید خدمت کند. «هنگامی که از گناه رهایی یافتید، بندگان عدالت قرار گرفتید.» رومیان 18: 6 خدا آن را تأیید می کند و چنین است! خدا را شکر که بنده عدالت هستیم، او آن را اینگونه ساخت؛ زیرا او چنین می گوید: "وقتی برده گناه بودید، از عدالت معاف بودید." رومیان 6:20.

«اما اکنون که از گناه رها شده اید، به بندگان خدا تبدیل شده اید، میوه خود را برای تقدیس و در نهایت زندگی ابدی دارید.» رومیان 6:22

رومیان 6 با آزادی از گناه آغاز می شود. بعد، آزادی از گناه؛ پیشاپیش، خدمتگزاران عدالت؛ سپس تقدس؛ سپس زندگی ابدی این مسیر کمال مسیحی است. این راه مصلوب شدن، نابودی بدن گناه است. آزادی گناه؛ خدمت به عدالت؛ از تقدس، کمال در عیسی مسیح توسط روح القدس، حیات جاودانی. راهی که مسیح به این دنیای گناه وارد شد، و به جسم گناهکار، -جسم او و من، مملو از گناهان جهان -راهی که او در کمال و کمال دنبال کرد، راهی است که برای ما ایجاد شده است.

عیسی از روح القدس متولد شد. به عبارت دیگر، او دوباره متولد شد. او از آسمان به عنوان یگانه زاده خدا به زمین آمد و دوباره متولد شد. اما همه چیز در کار مسیح در تقابل با ما است. او بی گناه بود برای ما گناه کرد تا بتوانیم عدالت خدا در او باشیم. او، زنده، شاهزاده و نویسنده زندگی، مرد تا ما زنده باشیم. او که ظهورش از ایام ابدیت است، یگانه زاده خدا، دوباره متولد شد تا ما دوباره متولد شویم. عیسی دوباره متولد شد و در طبیعت الهی شریک شد. او دوباره در زمین، در گناه و به عنوان انسان متولد شد. تا ما بتوانیم دوباره به آسمان، در عدالت و برای خدا متولد شویم. عیسی «در حکمت و قامت» تا حدی رشد کرد

از اینکه بتوانم بگویم: «تو را در زمین تسبیح دادم و کاری را که به من سپردی به پایان رساندم». یوحنا 17:3

نقشه خدا برای او به کمال رسیده بود. عیسی «از طریق رنجها» کامل شد، زیرا «اگرچه پسر بود، اطاعت را از رنجهایی که کشید آموخت، و پس از کامل شدن، نویسنده نجات ابدی برای همه کسانی که از او اطاعت می‌کردند، شد». عبرانیان 5: 8-10؛ و 9. بنابراین عیسی در بدن انسان، از طریق رنج، به کمال رسید، زیرا در دنیای رنج است که ما باید در بدن انسان به کمال برسیم. در حالی که همیشه در حال رشد بود، او همیشه کامل بود. کمال نهایی تنها معیار نیست. "میزان قامت کامل مسیح" وجود دارد. «تا زمانی که همه ما به وحدت ایمان و معرفت پسر خدا، به کمال مردانگی، به اندازه قد و قامت کامل مسیح برسیم، به طوری که دیگر مانند کودکان کوچک پرتاب نشویم. و آن طرف، و توسط هر باد آموزه‌ای، با تدبیر انسان‌ها، و با حيله‌گری که با آن به اشتباه می‌اروند، به اطراف منتقل می‌شوند. اما با پیروی از حقیقت در عشق، اجازه دهید در همه چیز به او که سر است. یعنی مسیح رشد کنیم.» افسسیان 4: 14-16

رشد لازم است؛ جایی که زندگی نباشد رشدی وجود ندارد.

رشد در معرفت خدا، رشد در حکمت خدا، رشد در شخصیت خدا، رشد در خدا. بنابراین، فقط می‌تواند از طریق زندگی خدا باشد. این حیات در زمان تولد تازه در انسان کاشته می‌شود. او دوباره متولد می‌شود. از روح القدس متولد می‌شود. و حیات خدا در آنجا کاشته شده است تا «در همه چیز در او رشد کند.» بذر کاشته شده (در مَثَل بذرپاش) کلام خداست. رشد از خدا می‌آید. رشد کامل است؛ جوانه کامل است حتی اگر سر دانه نباشد و نه کل خوشه، کاملاً رشد یافته و قوی باشد. با توجه به سرعت رشد آن، در این مرحله به همان اندازه که پس از تکمیل توسعه آن، تا نقطه بلوغ کامل خواهد بود. کامل است زیرا درست همانگونه است که خدا آن را آفریده است.

خدا تنها کسی است که با آن کاری داشته است. همانطور که هست عالی است. یک مسیحی تازه متولد شده نیز کامل است، حتی اگر هنوز یک مسیحی کاملاً بالغ نباشد. رشد فقط می‌تواند زندگی خدا باشد. فقط طبق دستور خدا می‌تواند رشد کند. بذر خوب (کلام خدا) باید بر اساس نوع خود رشد کند و بذر تولید کند. این عدالت مسیح است. "در ایام صدای فرشته هفتم، هنگامی که او به صدا در می‌آید، راز خدا برآورده می‌شود." ما در آن روز هستیم. ما این راز را به ما داده اند تا به جهان منتقل کنیم. باید برای دنیا تمام شود. و باید در کسانی که آن را دارند برآورده شود. راز خدا چیست؟

"مسیح در تو، امید جلال." "خدا... در جسم ظاهر می‌شود." بنابراین، در آن روزها این راز باید در صد و چهل و چهار هزار نفر که "احکام خدا را نگاه دارند و به عیسی ایمان دارند" تحقق یابد. مکاشفه 12: 14 کار خدا در بدن انسان، که خدا در بدن انسان، در شما و در من تجلی یافته است، باید انجام شود. ما باید در عیسی مسیح کامل باشیم. با روح ما باید افراد کاملی شویم، مطابق با اندازه قد و قامت کامل مسیح.

"ببایید به سوی کمال پیش برویم." خدا ما را از بنیان متزلزلی که در زمان گناه داشتیم نجات داد. یگانه پایه و اساس عدالت به سوی قداست و در نهایت حیات جاویدان باشد.

و هر نفسی که در برابر قضاوت قرار می‌گیرد و در برابر داوری می‌ایستد و تسلیم مصلوب شدن و هلاکت می‌شود، این امر به روش خدا و در مدت کوتاهی که وعده داده است ما را به عدالت برساند، محقق می‌شود. آن وقت فقط خواهد بود

خدا، معیار خدا، معیار او، و مسیح الگو بودن، و کار او همیشه، در همه چیز، در همه جا و برای همیشه! پس سرحال باشید باشد که مسیح اولین و آخرین و برای همیشه شما باشد. 18 Review and Herald، و 25 ژوئیه، 1 اوت 1899.

pedidos@ministerio4anjos.com.br

www.advertenciafinal.com.br همچنین به وب سایت مراجعه کنید:

کتاب های وزارت هشدار نهایی را کشف کنید

مسیح و عدالت او - واگنر

قدرت بخشش - واگنر

نامه به رومیان - واگنر

آزادی مذهبی - جونز

خبر خوب - واگنر

مسیر تخصیص یافته به کمال مسیحی - جونز

دانیل 1290، 1260 - 12 و 1335 روز - خایرو کاروالیو

هشتم - ژایرو کاروالیو

هفت اخطار پایان - ژایرو کاروالیو

آخراالزمان آشکار کننده آینده - جاپرو کاروالیو

با این حال، برای ما، تنها یک خدا وجود دارد، پدر Jairo Carvalho -